LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON D. C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City 3, N. J.
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXI. Ч. 136. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 24-го ЛИПНЯ 1964 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 24, 1964 No. 136. VOL. LXXI.

РАСК ДОМАГАЄТЬСЯ, ЩОБ ПОКАРАТИ КУБУ ЯК АҐРЕСОРА

Вашингтон. — Державний секретар Дін Раск промовляючи 22-го липня на зборах міністрів закордонних справ країн Латинської Америки, домагався, щоб покарати комуністичну Кубу за її агресію проти Венесуелі. Він сказав, що вже надійшов той час, щоб всі американські уряди солідарно заявили Кубі, що вони не будуть толерувати Кастрового змагання „вивозити революцію" до інших держав. Контрабанда зброї з Куби до Венесуелі в минулому році не сміє бути не покарана. — казав Раск, бо Кастро буде продовжувати свою підривну діяльність в інших американських державах. „Сьогодні він атакує Венесуелю. Чи є хтось між вами, хто міг би сказати, що він певний, що завтра його країна не буде заатакована". Раск заявив рішуче на адресу Кастрового режиму „Ваше вмішування у внутрішні справи держав цієї півкулі мусить негайно припинитися!" Того самого дня промовляв і міністер закордонних справ Венесуелі Іґнасіо Ірібаррен Борджес, який домагався, щоб у відношенні до Куби застосувати карні санкції згідно з Міжамериканським договором про взаємну допомогу з 1947 року. Міністер Ірібаррен вказував на те, що окрема Комісія при Організації Американських Держав, яка досліджувала справу агресії Куби у Венесуелі, домагається санкцій проти Куби, бо інакше Гавана продовжуватиме підривну акцію в Латинській Америці. Раск казав, що всі країни є вповні відповідальні у відношенні до венесуельського народу і своїх власних народів, і тому не можна дозволити Кастрові на те, щоб він міг плянувати якийсь новий напад на будь яку державу на цьому континенті. Комісія ствердила, що Венесуеля згідно з фактичним станом оскаржувала Кубу в підривній діяльності, бо на узбережжі Венесуелі знайдено перед виборами в грудні 1963-го року скриньки із зброєю, що була привезена з Куби. Раск звертав увагу на те, що в 1960-му році ОАД зарядила була санкції проти правого диктатора в Домініканській Республіці Рафаеля Трухільо, який намагався за допомогою змови вбити президента Бетанкура. „Чи ми можемо щось менше вирішити тепер проти диктатора зліва, який старався вбити демократію у Венесуелі?" — питався державний секретар ЗДА. Раск вимагав, щоб ОАД перестерегла кубинського диктатора, що на випадок потреби у відношенні до Куби будуть вжиті всі ті засоби, які є можливі на основі згаданого договору.

Державний секретар домагався, щоб інші держави, а також і американські країни, не торгували з Кубою диктатора Кастра. Преса підкреслює, що Раск промовляв в гострому тоні і прикінці заявив, що ЗДА не вестимуть жадних переговорів із Кубою, поки вона не припинить підривної діяльности. Це була відповідь на недавно зроблені дві пропозиції Фіделя Кастра і його брата Рауля, щоб ЗДА погодилися переговорювати з Гаваною. Не можна переговорювати з представниками тієї країни, яка займається підривною акцією в інших державах. Є повна надія, що більшість закордонних міністрів латиноамериканських держав ухвалить резолюцію про санкції проти Куби, бо більше як вимагані дві треті голосів є запевнені. Резолюція вимагає: натаврувати Кубу як агресора, наказати припинити дипломатичні зв'язки та припинити торгівлю й морську та повітряну комунікацію з кубинським островом. Мехіко та Чіле є проти санкцій проти Куби, а Арґентина, Болівія, Уруґвай, Перу й Гаїті не одушевляються запропонованою резолюцією.

Генеральний прокуратор прохає Конґрес змінити іміґраційний закон

Вашингтон. — Генеральний прокуратор Роберт Кеннеді звернувся до Конґресу з проханням змінити систему квот в іміґраційному законі, яка є дискримінаційною та „спричиняє нам неприємності у всьому світі". Генеральний прокуратор виступив особливо проти винесеного в 1920 році закону, за яким допускається іміґрантів до ЗДА на підставі державних квот. Через такий підхід, — сказав Роберт Кеннеді,— трапляються випадки, що американський громадянин, народжений в одній країні, може дуже швидко привезти собі домашню прислугу чи садівника з іншої країни, але мусить чекати рік чи й більше, щоб одержати змогу привезти до ЗДА свою рідну матір. Генеральний прокуратор висловився проти такого стану в іміґраційному законі, бо, — як він сказав, — „Без огляду на персональну кваліфікацію, мужчина чи жінка, народжені в Італії чи в Греції, чи в Польщі, чи в Португалії, чи в Чехословаччині, чи в Україні є так само добрі як ті, що народилися в Ірляндії чи Англії, у Німеччині чи Швеції". Генеральний прокуратор підкреслив, що в усьому американському житті виелімінована дискримінація відносно місця народження, але не в іміґраційному законі. Роберт Кеннеді випрацював спеціяльну програму, підтримувану покійним президентом Джаном Ф. Кеннеді, а тепер президентом Джансоном. За цією іміґраційною програмою до Америки буде легше прибути фахівцям і людям, яких Америка потребує найбільше, а також ця програма уможливить швидке об'єднання членів родин з-поза ЗДА. Якщо прохання на приїзд до ЗДА подадуть, наприклад, два інженери, то ЗДА впустять того, хто перший подав прохання, а не на основі національного походження.

Федеральний дефіцит в 1964-му році становить $8.3 більйона

Вашингтон. — Бюджетове Бюро повідомило, що федеральний дефіцит у фінансовому році, який закінчився 30-го червня цього року, виносить — $8.3 більйона, а не $10 більйонів, як передбачували в січні цього року. Зменшення дефіциту було можливе тому, що Департамент Оборони видав на $1.1 більйона менше, як передбачували, а прибутки з податків збільшилися на один більйон долярів в порівнянні з передбачуванням. Зменшення дефіциту було б ще більше, якби не треба було збільшити витрати в рільництві та в Мешканевій Фінансовій Агенції. Уряд видав у фінансовому році 1964 — $97.7 більйона, на $700 мільйонів менше, як передбачалося в січні цього року, і внаслідок цього уряд може похвалитися зменшенням федерального дефіциту, хоч в цьому році зменшено прибуткові податки.

Збільшують старечі пенсії на 5 відсотків

Вашингтон. — Комісія Права в Палаті Репрезентантів прийняла запропоновану зміну закону про соціяльне забезпечення, згідно з яким старечі пенсії мали б бути збільшені на 5 відсотків; лікарі малиб б належати до соціяльного забезпечення та платити за себе вкладки як самозатруднені й користати зі старечих пенсій; вкладки до соціяльного забезпечення треба б було платити від заробленої суми до висоти $5,400, а не від $4,800 як це було досі: одночасно були б збільшені вкладки до соціяльного забезпечення, щоб можна було виплачувати збільшені пенсії емеритам. Сподіваються, що Палата прийме цей законопроєкт впродовж одного тижня. Деякі лікарі є проти соціяльного забезпечення, бо кажуть, що коли вони будуть його членами, тоді важко буде їм виступати проти медичної і шпитальної опіки в рамах соціяльного забезпечення. Але є й такі стейти, в яких лікарі є за те, щоб вони могли належати до соціяльного забезпечення та користати з усіх його добродійств.

Нюйоркські сенатори Джевітс і Кітінґ не підтримують кандидатури Ґолдвотера

Ню Йорк. — Ліберальний сенатор із Республіканської партії Джекоб К. Джевітс заявив, що він не може підтримувати кандидатури сенатора Беррі Ґолдвотера в цьогорічних президентських виборах. Те саме заявив і другий сенатор республіканець із Нюйоркського стейту Кеннет Б. Кітінґ. Обидва сенатори заявили, що вони не будуть вести виборчої кампанії в користь Ґолдвотера, бо вони не погоджуються з арізонським сенатором в багатьох пунктах, головним чином в справі закону про охорону громадянських прав, а також в справі екстремізму. Ці сенатори старатимуться скріпити своє провідне становище в партії проти Ґолдвотера, але одночасно заявили, що вони не будуть голосувати за демократа Джансона. Але ці сенатори не зачинили за собою дверей і можуть ще прийти до порозуміння з Ґолдвотером, коли б він змінив своє становище в деяких справах. Ґолдвотер на Конвенції потвердив свої давніші погляди на закон про охорону громадянських прав, тому, казав сенатор Джевітс, не можна його підтримувати тим, хто є лібералами, а не консерватистами.

Окрема комісія вивчатиме вплив автоматизації на економіку ЗДА

Вашингтон. — Палата Репрезентантів схвалила 22-го липня, щоб Крайова Комісія в справах технології, автоматизації праці і економічного поступу вивчала вплив технізації праці на економіку ЗДА. Ця Комісія має складатися з 14-ох членів з-поза урядових осіб. Її членів має номінувати Президент, а Сенат має їх затверджувати. Між членами її має бути найменше по 4 члени від світу праці і від працедавців. На потреби Комісії призначено два мільйони долярів. Вона має здати звіт Президентові і Конґресові до 1-го січня 1966 року, але може і вчасніше предкладати частинні звіти про свою працю. Вона має вивчати справу безробітних у зв'язку з автоматизацією праці, справу нових варстатів праці, перевишколу робітників, і всього того, що є зв'язане з механізацією праці.

Палата схвалила $287.6 мільйона на вишкіл медичного персоналу

Вашингтон. — Палата Репрезентантів 22-го липня схвалила одноголосно $287.6 мільйона на побудову шкіл, в яких мають вишколюватися медичні сестри, а також на позички тим, що будуть вчитися на медичних сестер. Схвалено також $67 мільйонів на вишкіл іншого медичного персоналу. В Палаті не було найменшого спротиву ухвалення цих законів, що свідчить про те, що конґресмени турбуються тим, що недостає лікарів, медичних сестер і санітарів та іншого медичного персоналу, в тому і дентистів. Конґресмен республіканець з Іллиной Вілліям Спрінґер заявив, що тепер є у ЗДА 550,000 медичних сестер, але коло 1970-го року треба їх буде коло 850,000. 10 років тому було в ЗДА 1,150 шкіл, в яких навчалися на медичні сестри, тепер їх є тільки 845.

На Союзівці відбувається дівочий табір

Союзівка, Керґонксон, Н. Й. — Після закінчення в суботу 18 липня відпочинково-виховного хлоп'ячого табору, що тривав три тижні, тут відбулося в неділю 19 липня відкриття такого ж табору для дівчат, до участи в якому вже в перших днях зголосилося 40 дітей. Проходитиме цей дівочий табір під керівництвом досвідченої виховниці пані Оксани Луцької, і триватиме також три тижні до суботи 7-го серпня.

Кожної неділі на Союзівці, як також у свята за старим стилем, відправляються Служби Божі в католицькій і православній каплицях. Українським католицьким душпастирем Союзівки є Впр. о. Любомир Гузар. Для православних Служби Божі відправляє кожної неділі о год. 10-ій Впр. о. Богдан Желехівський. Українська католицька Служба починається о год. 11-ій.

В АМЕРИЦІ

● **Провідник** американських соціялістів Норман Томас написав листа до сенатора Беррі Ґолдвотера, який твердив, що демократи є опановані „екстремістами соціялістами". Томас каже, що соціял-демократи не є „екстремістами", бо вони поборюють екстремістів комуністів, але сам Ґолдвотер є екстремістом, який може довести до третьої світової війни, коли б міг здійснювати свою програму як президент ЗДА.

● **Сенатор Беррі Ґолдвотер** після номінації на президентського кандидата повідомив Крайовий Республіканський Комітет, що очолювати цей Комітет буде арізонський правник із Туксону, 36-річний Дін Бирч, бо теперішній голова цього Комітету конґресмен Вілліям Е. Міллер є найменований на становище віце-президентського кандидата. Бирч сказав, що виборчу кампанію будуть в цьому році вести під проводом Республіканського Крайового Комітету.

Л. Шашаровська-Чепіль, О. Рудакевич і Я. Пінот-Рудакевич виступлять цієї суботи з Веселим Вечором на Союзівці

Союзівка, Керґонксон, Н.Й. — Атракцією щотижневого літературно-мистецького вечора на цій відпочинково-виховній оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах буде цієї суботи Веселий Вечір з багатою програмою. У програмі візьмуть участь відомі наші артисти-мистці: Ліза Шашаровська-Чепіль, Оксана Рудакевич і Ярослав Пінот-Рудакевич. В програмі, крім в'язанки пісень, передбачені нові скечі, співомовки й коломийки. Після Веселого Вечора відбудеться при звуках оркестри „Амор" забава із танцями. Ця ж оркестра грає також до танців у п'ятницю ввечері кожного тижня.

КОНФЕРЕНЦІЯ В КАЇРО

В столиці Об'єднаної Арабської Республіки Каїро відбувається конференція африканських держав. На фото: в першому ряді імператор Етіопії Гайле Селасіє (перший зліва), президент ОАР Ґамаль Абдель Нассер і прем'єр новоствореної африканської держави Малаві д-р Гастінґс Банда. За ними (зліва) прем'єр Кенії Джомо Кеніятта і престолонаслідник Лібії — Гассан Реда (в білому одягу)

В СССР ЗМЕНШИВСЯ ВИДАТНО РІСТ ПРОМИСЛОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

Москва. Згідно з опублікованим у совєтській пресі звідомленням про розвиток народного господарства СССР в першому півроці 1964 року ріст совєтської індустрійної продукції збільшився тільки на 7,5 процента, зменшуючися водночас із цим видатно в порівнянні з попередніми роками, коли він збільшувався до яких 8,5 до 10 процентів. Водночас із цим обнизився ріст харчової продукції. Збільшення продукції проявилося тільки в хемічній індустрії, де в останніх 6 місяцях випродуковано 11,6 мільйонів тонн штучних добрив проти 19,9 мільйонів таких же добрив, випродукованих в цілому 1963 році. В опублікованому статистичному звідомленні стверджено, що продукція харчів обнизилася у вислідi минулорічного „поганого врожаю". Зокрема дошкульно зменшилася, бо аж на 18 процентів, продукція м'яса, який то факт пояснюють масовим вирізом худоби в осени минулого року, коли її не було чим годувати. Не зважаючи на це, в звідомленні подано, що продаж харчових продуктів збільшився завдяки „додатковим ресурсам", що під ними треба розуміти, мабуть, закуплену Совєтами американську і канадійську пшеницю. Не змогла така совєтська індустрія задовольнити вимог і потреб покупців в ділянці товарів щоденного вжитку, особливо ж в ділянці виробництва холодільників і пральних машин. В господарських колах оцінюють індустрійну продукцію СССР в першій половині 1964 року, як найнижчу за останніх двадцять років.

Де Ґоль плянує новий заклик до єдности

Париж. — Президент де Ґолль поінформував своїх головних міністрів, що він має намір на 10-ій пресовій конференції звернутися з закликом до Західньої Німеччини та інших европейських країн зробити більше зусиль для політичної єдности Европи. Головна різниця в поглядах на політичну єдність Европи між Західньою Німеччиною і Францією є в тому, що Західня Німеччина наполягає на тісній мілітарній співпраці з ЗДА для зміцнення оборонної сили Европи, а Франція вважає, що мілітарно вільна Европа повинна бути самовистачальною. През. Франції має також повідомити на пресовій конференції в Парижі, що продукування атомової французької зброї наближається вже до пункту, коли Франція може реально захистити Европу на випадок кризи, без огляду на те, чи ЗДА будуть до того готові, чи ні.

● **Капітан** американського корабля, який возив американську пшеницю до Новоросійська над Чорним морем, повідомив американську владу, що СССР продає ту пшеницю, яку він закупив в цій країні, комуністичній Кубі. Капітан Артур Фертіґ бачив, що скинену з його корабля пшеницю совєтські робітники вантажили негайно на корабель, що мав її завезти на Кубу. Державний Департамент зажадав вияснення в цій справі від совєтської амбасади у Вашинґтоні.

В Бінґгемтоні відзначено Тиждень Поневолених Націй

Бінґгемтон, Ню Йорк. — Місцевий часопис "The Sun-Bulletin", у числі з понеділка 20 липня, помістив велику світлину з відзначення Тижня Поневолених Націй у Бінґгемтоні: перед групою учасників — поставлені гробівці-камені з написами „Кавказ, 1920", „Югославія, 1946", „Угорщина", „Китай", „Грузія" та ін. країни (напис „Україна" був збоку і тому не потрапив до світлини, як листовно інформує нас Володимир Феданків. На передньому пляні великий напис: „Ніколи не забудьмо!" Під світлиною пояснення: „Віра Мороз і Мері Хмилівська, члени СУМА, засвічують меморіяльні вогні перед „гробівцями" 26. поневолених націй, згадуваних учора в Кортгавз сквері". Далі сказано, що понад 100 осіб взяли участь у відзначенні Тижня Поневолених Націй в Бінґгемтоні, а між ними президент Фундації Свободи Дж. Рассел, мейор Дж. Бирнс, о. Ф. Лаврик — настоятель української православної церкви св. Івана, та ін. Як довідуємося з надісланого листа, українська група була найчисленніша, зложена з представників Пласту, СУМА, ООЧСУ та ін. Похід української групи очолював о. д-р С. Сабол, ЧСВВ. Замітну діяльність в організації величавого святкування Дня Поневолених Націй проявляють тут щороку пп. В. Іванонько, актор Євген Курило з дружиною, мґр. В. Гірний та ін.

Помер Я. Бенцаль, Голова ЦПУЕН

Мюнхен.— 21-го липня ц.р. помер тут несподівано мґр Ярослав Бенцаль, член проводу ЗЧ ОУН, голова Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині, редактор тижневика „Шлях Перемоги" і голова Краєвої Управи Дивізійників, був. вояків УНА в Німеччині.

ПРЕМ'ЄР МАЛЯЙЗІЇ ПРОСИТЬ ЗБРОЇ, ЛІТАКІВ І ДОПОМОГИ У ВІЙСЬКОВОМУ ВИШКОЛІ

АБДУЛ РАГМАН НЕ ВІРИТЬ В МОЖЛИВІСТЬ ЗАМИРЕННЯ З ІНДОНЕЗІЄЮ

Вашингтон. — В середу 22-го липня прибув до ЗДА на 12-денні відвідини прем'єр Малляйзії принц Абдул Рагман. З летовища у Вілліямсбурґу він приїхав гелікоптером до Білого Дому у Вашингтоні, де на його честь віддано ясу із 19 гарматніх пострілів і де він відбув одногодинну розмову з президентом Джансоном. Передбачені дальші зустрічі Рагмана з Джансоном й іншими членами американського уряду. Темою розмов Рагмана була й буде справа допомоги ЗДА для Маляйзії в боротьбі проти аґресії сусідньої з нею Індонезії. Під час пресової конференції, що відбулася після конференції малязійського прем'єра у президента ЗДА, Рагман заявив, що він не бачить можливости замирення з Індонезією і вважає, що Маляйзія мусить продовжувати оборону своєї незалежности проти індонезійської аґресії. Головною метою приїзду Рагмана до ЗДА є, як він заявив, конечність одержання американських достав зброї, особливо ж літаків, гелікоптерів і кораблів для Маляйзії і водночас американської допомоги у вишколюванні офіцерів й інструкторів малязійської армії. Президент Джансон, згідно із заявою Рагмана, мав погодитися на допущення малязійців до вишколу в американських військових школах і курсах, а справу постачання Маляйзії гелікоптерів, розвідувальних і десантних літаків має полагодити департамент оборони ЗДА. Будь-яка кількість цієї зброї — тридцять, двадцять чи десять літаків будуть великою допомогою для Маляйзії, яка мусить обороняти тисячу миль своєї границі загроженої Індонезією. Зараз після розмови в Білому Домі секретар міністерства оборони Маляйзії Кадір Шамсудін відбув конференцію з секретарем оборони ЗДА МекНамарою в справі військового вишколу і постачання зброї. Під час спільного обіду в Білому Домі президент Джансон заявив, що ЗДА підтримували і будуть підтримувати усіх тих, хто вибирає мир і правопорядок, але не згадував про теперішній конфлікт Маляйзії з Індонезією. Маляйзія, як відомо, стала незалежною державою у вересні минулого року і в склад малязійської федерації увійшли Маляя, Сінґапур, Саравак і Сабаг (Північне Борнео), усе колишні британські колонії. На деякі з цих країн заявляє свої претенсії Індонезія, диктатор якої Сукарно заявив, що Маляйзія — мусить бути знищена, бо вона є базою британського впливу в Південносхідній Азії.

Совєти твердять, що вони не перевозять американської пшениці до Куби

Вашингтон. — На запит Державного Департаменту про те, чи справді СССР перевозить американську пшеницю до Куби, совєти відповіли запереченням. Цей запит виник у зв'язку з випадком на Чорному морі з американським кораблем „Сістер Катінґо". Капітанові того корабля, Артурові Фертінґові один із совєтських портових службовців у Новоросійську сказав, що СССР транспортує американську пшеницю на Кубу, для Фіделя Кастра. Як відомо, американський вантажний корабель „Сістер Катінґо" був обстріляний совєтською прибережною сторожею за те, що виплив у море з Новоросійська без перевірки-дозволу. У вівторок, 21-го липня, представник совєтської амбасади у Вашинґтоні, Григорій Корнієнко, заявив Державному Департаментові, що твердження капітана „Сістер Катінґо" — „позбавлені підстав".

В Італії закінчилася урядова криза, Альдо Моро формує новий уряд

Рим. — Призначений італійським президентом на прем'єра діяч християнсько-демократичної партії Альдо Моро, погодився остаточно сформувати новий італійський уряд на місце попереднього, що подався до димісії ще з кінцем червня ц.р. Під час відвідин в президента Сені в дні 22 липня ц.р. прем'єр Альдо Моро передав йому список членів нового уряду, який майже цілком ідентичний із складом попереднього коаліційного уряду, до якого входили представники християнських демократів, соціялістів, демократичних соціялістів і республіканців. Заприсяження нового уряду визначено на четвер 23 липня. До подолання урядової кризи причинилося видатно становище соціялістичної партії, що її очолює П'єтро Ненні, яка дала свою згоду на запроєктовані урядом санкції проти інфляції. В склад нового уряду входять: Альдо Моро, як прем'єр, П'єтро Ненні, як заступник прем'єра, Джузеппе Сараґат, як міністер закордонних справ, Джуліо Андреотті, як міністер оборони та інші.

У СВІТІ

● **В Лондоні** королева Єлисавета II відкрила 20-ий Міжнародний З'їзд географів, в якому беруть участь 2,200 науковців 66-ти держав. Голова З'їзду проф. Л. Додлі Стемп вказав на те, що населення світу зростає більше як по два відсотки щороку, що дає 65 мільйонів людей на землі більше кождого року. Конґрес буде займатися головно тим, щоб подбати про різні мапи, яких дуже бракує в різних ділянках.

● **Совєтський уряд** заперечив твердження капітана американського транспортового корабля Артура Г. Фертіґа про те, що совєтський карабель стріляв до американців, коли американський корабель випливав із порту Новоросійськ на Чорному морі. „Ізвєстія" пишуть, що капітан американського корабля є „зле вихованою людиною". Це, мабуть, тому, що капітан Фертіґ повідомив американський уряд, що СССР продає американську пшеницю Кубі, чого СССР не повинен робити.

● **З Лондону повідомляють**, що Мальта і Англія погодилися в тому, що острів Мальта стане самостійною країною, для якої вже є готова конституція. Згідно з договором англійські війська мали б залишитися на Мальті впродовж 10-ох років. Самостійність мають оголосити в вересні цього року. Англія дасть Мальті позичку в сумі $140 мільйонів. Остров Мальта — це важний стратегічний пункт в середині Середземного моря.

● **З Голливуду повідомляють**, що там вернулися до фільмової продукції давні актори, що здобули собі були славу під час так званих німих фільмів: Поля Неґрі, Ґлорія Свенсон, Дольорес дель Ріо, Марґарет Дюмонт та Рошель Гадсон.

● **Державний Департамент** заперечує твердження Кастра, що американський моряк із військової бази в Ґвантанамо застрелив кубинського вояка. Кастро хоче цим оскарженням вплинути на конференцію закордонних міністрів американських держав, які радять над справою Куби.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65-центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і моне ордери виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Розколений бльок

Монолітність і могутність комуністичного бльоку, що ними вихвалялися донедавна комуністи у своїх пропаґандивних виступах, належать уже до минулого; це вже сьогодні міт, розторощений дощенту так само, як і багато інших „досягнень" міжнародного комунізму.

В який безвихідний кут, в яку безвивідь зайшли взаємини між совєтською і комуно-китайською компартіями, переконливо показують опубліковані в московському „Комуністі" з липня цього року листи, що ними обмінялися центральні комітети обох партій: лист ЦК Компартії Китаю із 7-го травня і відповідь на цього листа, що її вислав ЦК КПСС щойно по п'яти тижнях — 15-го червня і опублікував у совєтській пресі аж в днях 18 і 19 липня.

Як виходить із змісту совєтської відповіді, керівники китайської компартії не взяли цілком до уваги пропозицій ЦК КПСС, висловлених в його попередньому листі — це з 7-го березня цього року — в справі відбуття наради комуністичних партій для полагоди розбіжностей у світовому комуністичному русі. „Товариші" з Пейпінґу заявили просто, що пропоновану Москвою нараду треба було б „відкласти на 4-5 або й більше років", і при цьому ствердили, що взагалі „краще було б не скликати цієї наради, як її скликати". Причини такої, як її називають керівники КПСС, „грубої" відмови китайської компартії в листі ЦК КПСС не подано, але вона викликана тим, що Москва хотіла б відбути цю нараду з участю не всіх тих комуністичних партій світу, які — в числі понад 60 — підписали відому московську деклярацію з 1960-го року, а тільки з 26-ма вибраними компартіями і з цілковитим виключенням усіх тих, які підтримують Пейпінґ в його спорі з Москвою.

Годі переповісти всі арґументи - доводи та відводи однієї і другої сторони. Але варто навести зафіксовані в листах обох компартій ствердження про сучасний стан комуністичного руху. Пропонована Москвою нарада чи зустріч представників обох компартій — пишуть китайські „товариші" у своєму листі — призведе тільки до того, що виникне сварка, всі розійдуться, не осягнувши будь-яких результатів", і, замість злагоди, „станеться відкритий розкол і кожен піде своїм шляхом". „Незгоди і спори, які розгорілися в комуністичному русі, — заявляють кремлівські компартійці, — завдають йому чималої шкоди, зачіпають інтереси усіх без вийнятку партій", і на доказ того, що розкол уже існує, подають ряд фактів із розгорненої „розкольницької діяльности" Пейпінґу: організування відданих йому партій і груп, підтримування різних „антипартійних елементів", до яких примикають „троцькісти, анархісти, всякого роду ренеґати і відщепенці" та ін. Пейпінґ з черги обвинувачує Москву в „зраді революції", в „реставрації капіталістичних порядків" і т. д. Тож Москва стверджує песимістично, що „розбіжності . . . дуже серйозні і зайшли дуже далеко". Ще дошкульніші для Москви обвинувачення Пейпінґу, зібрані в дев'ятому коментарі пресових органів китайської компартії до минулорічного листа ЦК КПСС з 14-го червня, опублікованому 13-го липня ц. р. п. н. „Диковинний комунізм Хрущова і його історична лекція для світу". В цьому коментарі китайські комуністи обвинувачують Хрущова в творенні нової совєтської кляси визискувачів, упривілейованої верстви, що експлуатує широкі маси працюючого народу.

Наведені дані і твердження доводять, що взаємини між Москвою і Пейпінґом увійшли вже в найвищу стадію „холодної війни", і розкол між ними став доконаним фактом.

Чудові приклади

„Затвердила сорока Якова та й кричить про всякого" . . . У цій нашій приказці, як у краплині води, відбилася вся настанова совєтської пропаґанди відносно української патріотичної еміґрації за океаном: що українці не робили б, де не виступали б, які книжки не видавали б, які виставки не влаштовували б, все це — твердять совєтські газети, — за рахунок „акул Волстріту", за гроші „американських імперіялістів" . . .

Але не совєтській пресі розповідати, за які кошти працюють усі наші організації, установи, товариства, видавництва і т. д. Кожен із нас, вносячи вкладку до Національного Фонду, посилаючи скромну лепту для ЗУАДК, для НТШ чи УВАН, кладучи доляра на тацю в своїй церкві, підтримуючи ту чи іншу установу — знає, що всі ці економічні зусилля скеровані для добра української справи, для наближення часу свободи України. Тому совєтська преса і вдається до постійного, стереотипного наклепу про „чужі гроші" для української визвольної справи. Українська еміґрація, прохаючи уряд ЗДА дати дозвіл на встановлення пам'ятника Т. Шевченкові у Вашинґтоні, не прохала фондів на пам'ятник. Це — лише один з більших прикладів. А менші — їх маємо сливе щодня. Українське Лікарське Т-во у ЗДА закупило 100 примірників Енциклопедії Українознавства англійською мовою і подарувало їх діячам американської політики, економіки, культури — членам Сенату. Понад $100 зібрав п. І. Підгірський у Філядельфії, як допомогу на встановлення пам'ятника Т. Шевченкові в Порто Алеґре, у Бразилії. З ініціятиви члена Української Народної Помочі в Ембріджі, Теодора Грицика, у тім містечку Пенсилвенії проведено збірку, що дала разом скромну і, одночасно, велику суму, бо це — трудові гроші: $67. За них українці придбали 1 примірник Енциклопедії Українознавства, „Кобзар" Т. Шевченка, книжку англомовних перекладів творів Лесі Українки та інші англомовні видання про Україну і все це подарували місцевій бібліотеці. Від дирекції бібліотеки одержали вони подяку за подарунок. Американський читач зможе багато чого довідатися про Україну з тих видань. За океаном поширився дуже гарний християнський звичай — давати пожертви для доброї справи „замість квітів на могилу" дорогої людини. Ніхто не обраховує тих сум, бо справа не в статистиці, а в людському серці і в ідейному підкладі, що спонукує людей до таких шляхетних учинків. Від великих особистих пожертв, що їх, наприклад, декілька років підряд робить д-р В. Іваницький в Арґентині, уможливлюючи багатьом, часто й незаможним українським дітям кількатижневе перебування на власному хуторі — українському хуторі! — до дрібних пожертв дитини із „скарбонки", щоб допомогти українським дітям - залишенцям у Західній Европі, — це великі фінансові дистанції. Але немає жадних дистанцій морально - ідейного порядку. Жертвенність української спільноти за океаном, що віддавна набрала характеру масового руху, є чудовим виявом багатства української душі.

Та ще далеко не всі приєдналися до цього руху. Скільки нас, українців, які разом подалися з Батьківщини на еміґрацію, в ім'я праці для визволення й державности України, — „зникли", „випарували" з української спільноти? Ніколи не пізно звільнити власне сумління від каменя, покладеного на душу власноручно. Десятки справ, десятки проблем чекають на своє вирішення — через недостачу фондів. Ці фонди мають давати всі, бо кожен з нас відповідальний перед Богом і Батьківщиною.

Богдан Галайчук

НЕБАЖАНИЙ ГІСТЬ

Буенос Айрес. — Кілька днів тому поширилася тут вістка, що в жовтні загостить до Арґентини де Ґоль — і її, очевидно, прийняли без ентузіязму кола з твердою прозахідньої орієнтацією.

Арґентинська зовнішня політика вповні солідаризується з американською. Вийняток творить невтралістичний екстратур Фрондізі, який мусів на початку лютого 1962-го року, за два місяці до уступлення, вирівняти лінію на Вашинґтон, на ультимативну вимогу збройних сил, яка чомусь викликала тоді святе обурення „Ню Йорк Таймсу". Оголошений 7-го липня договір про військову допомогу потверджує, що відносно тої зовнішньополітичної орієнтації існує повна однозгідність між теперішнім урядом та військовими колами. Дай Боже, щоб вона залишилася незміненою після відвідин французького гостя.

Від часу усунення Перона американська орієнтація військовиків не була виставлена на пробу; Фрондізі ніколи не мав довір'я у збройних силах, і тому його скок у невтралістичну гречку записано на криптикомуністичне конто.

Особа старого французького генерала вільна від такого роду підозрінь (за вийнятком крайньої правиці), зате овіяна героїчною леґендою, на яку вразливі молодші старшини країни, що не воювала 93 роки: остання війна відбулася проти Параґваю 1871-го року. А штабові старшини бачать у де Ґолеві таланoвитого фахівця, що зробив поважний вклад у військову доктрину, опрацювавши теорію самостійних операцій панцерних армій — яку його земляки злегковажили, але німці здійснили у „блискавичній війні" проти Франції, весною 1940-го року. Але вони вповні свідомі комуністичної небезпеки і неможливости оборонитися проти неї без широкого альянсу, керованого американською військовою, ядровою та економічно - промисловою суперпотугою. Що та свідомість куди сильніша від емоцій — дали вони доказ у 1955-му році, прийнявши безпосередньо після прогнання Перона, чітку американську орієнтацію, не зважаючи на гострий ресантимент супроти Айзенгавера, який, як відомо, пробував врятувати морально і фінансово збанкрутованого диктатора коштом нафтових концесій у південній Патагонії.

Годі те сказати про політичні кола, чуйність яких приспала фріхерівська преса леґендами про „поліцентризм" та кінець холодної війни і які, з другого боку, наставлені до де Ґоля позитивно, з різних мотивів, більш чи менш усвідомлених. Націоналісти бачать у ньому однодумця, демократи — вождя протинацівського резистансу та рятівника французької демократії, загроженої хаосом 4-ої республіки; а комплекс „бідного свояка", яким дехто пояснює антиамериканізм де Ґоля, куди глибший, тривкіший та органічніший в Латинській Америці, навіть в Арґентині, ніж у Франції.

Вповні позитивна постава арґентинського уряду до ЗДА проявилася у договорі про військову допомогу і не порушило її виповідження нафтових контрактів з американськими фірмами, звернене не проти Америки, а проти внутрішньої корупції. Але міністер закордонних справ, Завала Ортіс, належить до дискретних прихильників де Ґоля, як твердить один його приятель. Що тоді говорити про опозицію, яка, вільна від відповідальности, може дозволити собі на емоції, та, зокрема, ресантименти? Яка призвичаєна до демагогії, що нею так безшабашно оперує де Ґоль?

Очевидно, залишимо на боці марксистів різної масти та кола, ними інфільтровані, і згадаємо лише загально, що деякі націоналістичні течії ступнево пересуваються з протимарксистських позицій на протиєнківські, а деякі явно й славно приймають орієнтацію на кастризм, добачаючи в ньому специфічний вияв латиноамериканського націоналізму. Але й чітко протимарксистські націоналістичні кола прихильно наставлені до де Ґолевої лінії, трактуючи її як вияв загальної орієнтації Західньої Европи. Наприклад, у програмовій публікації „Молодої Америки" читаємо: „Від Ґібральтару до Нарвіку европейські народи прийняли гасло: „ні Москва, ні Вашинґтон" й змагаються за незалежність. Серед них шукатимем союзників для сконсолідування наших зусиль на міжнародній площині".

Коли йдеться про демократичну опозицію, лише консервативні партії вповні свідомі необхідности співпраці із ЗДА. Лідер найчисленнішої опозиційної партії, Аленде (що перед минулорічними виборами викликав розлам у Фрондізієвій партії Непримирних Радикалів, пориваючи за собою всі протифріхерівські елементи) настоює на зовнішній політиці, не зв'язаній ні з одним, ні з другим бльоком, зорієнтованій виключно на вузький, безпосередній національний інтерес.

Того самого домагається християнська демократія — вказуючи устами де Ведії, одного із своїх головних провідників, джерело інспірації. „Політику де Ґоля супроти Латинської Америки, — заявив він у пресовому інтерв'ю, — вважаю інтеліґентною та шляхетною. Уперше західня великодержава проявляє свідомість латиноамериканської дійсности та найглибших прагнень латиноамериканських народів. Це реалістична політика, яка може забезпечити Франції щораз більшу участь в світовому проводі та щораз більший престиж в міру того, як затрачують ту позицію нації, які нічого не навчилися з історії — як ЗДА. Щоб зайняти таке упривілейоване становище, вистачило де Ґолеві зрозуміти необхідність змін та обнови, яка зарисувалася в Латинській Америці".

Відповідаючи на чергове питання, де Ведія висловив найглибшу симпатію для Третього Світу („яким вважаю — вияснив — загал покривджених народів Латинської Америки, Азії та Африки") і додав: „Включаємо до Третього Світу Францію, яка, хоч і не належить до нього, рішила зрозуміти його, допомагати йому та репрезентувати й боронити його в колі сильних цього світу".

Виходило б, що Союз для Поступу здійснив („навчився дещо з історії") не хто інший, як де Ґоль. І що, навпаки, на

Закінчення на стор. 3-ій

ДУХОВНА СЕМІНАРІЯ В ОДЕСІ

Цього літа група американських туристів, відвідуючи СССР, побувала в Одесі, де навесні цього року відбувався широко коментований у світовій пресі річний з'їзд Світової Ради Церков. Американські гості звернули свої кроки туди, де цей небувалий з'їзд мав місце — в мури православної духовної семінарії, яка займає кільканадцять гектарів землі в колишній аристократичній дільниці над самим морем. Біля семінарії, посеред буйної зелені і квітів, знаходиться також літня резиденція московського патріярха Алексея.

Одеська духовна школа — це одна із чотирьох зацілілих ще такого типу релігійних інституцій на терені совєтського безбожницького царства. За царських часів було в Росії 57 духовних семінарій, ще вісім років тому в СССР було їх вісім, а тепер існують, як згадано, лише чотири: в Одесі, Ленінграді, Москві і Луцьку. Ці духовні школи повинні обслуговувати новими кадрами духовників приблизно п'ятдесят мільйонів вірних православної Церкви в цій країні серпа й молота!

Американських гостей прийняв архімандрит Антоній, з яким вони відбули довшу розмову в приявності „свідків".

Перший запит американських гостей: Чи місцеві комсомольці роблять труднощі юнакам, які підготовляються тут до важкого труду на Христовій ниві? Відповідь архімандрита: Вони не роблять нам труднощів, але й не похваляють цих юнаків, що вчаться в нашій семінарії.

Запит: Чи мають ваші студенти якісь спеціяльні виклади, щоб вони могли давати собі раду з атеїстичними дискутантами на місцях їхньої священичої праці? Відповідь: Повну і найкращу відповідь на такі теми дає св. Євангелія, яку наші студенти дуже пильно вивчають.

Запит: Чи учням дозволено відвідувати доми віруючих, мати контакти душпастирського характеру? Відповідь: Партія заборонила такі речі. Контакти існують у місцевій церкві: одна каплиця призначена для віруючої молоді міста й околиці.

З цих вияснень американські гості зробили висновок, що не лише старі люди, як твердить совєтська статистика, але й молодь, як має для цього нагоду, бере участь у релігійному житті.

Ще два роки тому, казав архімандрит Антоній, Одеська духовна семінарія начислювала двісті учнів, цього року є тут лише п'ятдесят. З цього числа нещодавно дев'ятнадцять дістали духовні свячення. На запит американських студентів: що так сильно обнизило персональний склад учнів, архімандрит відповів: два роки тому скасовано закон, який звільняв семінаристів від військової служби. На перший рік навчання вписалося цього року тільки десять кандидатів. Однак, не лише скасування закону, а й „інші" обставини спричинили такий стан. У дальшій розмові архімандрит Антоній заявив, що для учнів семінарії створено ідеальні обставини, тринадцять священиків - професорів дбають про їхнє богословсько-душпастирське виховання.

Також радикально зменшується в СССР число монастирів, сказав архімандрит своїм чужинецьким гостям. П'ять років тому було їх 69, а тепер, внаслідок „певних обставин", залишилось тільки двадцять дев'ять.

Після цієї розмови архімандрит показав гостям великий сад семінарії, господарські будівлі і фарму, де працюють семінаристи. В кінці гостей почастовано обідом у їдальні семінарії і обдаровано на прощання смачними овочами.

А. Ч.

ЖИДІВСЬКА ГАЗЕТА ПРО ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКОВІ У ВАШИНҐТОНІ

У жидівській газеті „Туґ Морґен Журнал" з 1?-го липня цього року появилася стаття відомого жидівського журналіста й поета, Лейба Файнберґа, родом з Одеси, п. н. „Український поет Шевченко, якому поставлено пам'ятник у Вашинґтоні". Це один із перших жидівських голосів у цій справі і тому доречно буде познайомити із змістом тієї статті також читачів „Свободи".

„Між російськими й українськими еміґрантами в ЗДА — пише Лейб Файнберґ, — перебіг чорний кіт. Справа в тому, що кільком здібним українським політичним діячам вдалося одержати дозвіл на встановлення у Вашинґтоні пам'ятника найславнішому письменникові України, українському національному героєві — Тарасові Шевченкові.

„Не можна сказати, щоб між росіянами й українцями були добрі взаємини в минулому. Навпаки, відколи почалася іміґрація людей обох національностей до ЗДА, між ними точилися безупинні сутички. Ще до революції 1917 року українці закидали росіянам, що російські царі поневолюють їхню батьківщину Україну, уярмлюють український народ, гноблять українську мову й культуру. Треба признати, що українці мали в цьому здебільша рацію. Не тільки українці, але й усі народи, що жили в царській імперії, були уярмлені. Після революції здавалося, що росіяни готові були звільнити Україну. Спочатку вони (большевики — редакція) дозволили на розвиток української мови і української культури в такому маштабі, що його українці не мали ніколи ні в Росії, ані в інших державах, де вони жили як національна меншина. Але незабаром Сталін скасував права всіх національних меншин в Росії. Почалася основна русифікація всіх республік, що входили в склад СССР, хоч може не таким самим порядком, як за царів, але з таким самим наслідком: поневолені Росією народи перебувають досьогодні під батогом русифікації".

Далі Файнберґ стверджує, що українці виступають з своїми аспіраціями не тільки в ділянці мовній і культурній: вони домагаються також, щоб Москва перестала совєтизувати їхню батьківщину й борються за те, щоб Україна стала незалежною від Росії. З другого боку, більшість росіян у ЗДА, з-поміж білої еміґрації, вважають, що Україна не повинна відділятися від Росії і бути незалежною державою.

„В цьому спорі ніхто нікого не переконав, але українці своєю працею й активністю добилися того, що їм удалося поставити у Вашинґтоні пам'ятник Шевченкові — в той час, як росіяни не змогли ще й досі поставити пам'ятника Пушкінові, а поляки — Міцкевичеві. З цього приводу українці кажуть, що так само, як вони, повинні працювати також і поляки та росіяни, може й вони матимуть такий успіх.

„Ми, жиди, — пише Файнберґ, — не хочемо втручатися у війну між росіянами й українцями, які може якось полагодять свій спір. Однак, ми хочемо зупинитися над фактом, що 27-го червня цього року у Федеральному парку при 22 вулиці у Вашинґтоні відкрито пам'ятник українському національному поетові Тарасові Шевченкові з нагоди 150-річчя з дня його народження. В урочистій церемонії брало участь багато тисяч українців, і офіційно пам'ятник відкрив колишній президент Двайт Д. Айзенгавер. Тому треба познайомити читачів з життям і творчістю Шевченка, щоб освідомити, що він зробив для України і всього людства і чому здобув привілей мати свій пам'ятник у Вашинґтоні, столиці найвільнішої країни світу — З'єдинаних Держав Америки".

Далі Файнберґ переповідає відомі українським читачам факти з біографії і творчости Шевченка, зупиняючися окремо над створеною ним 1841 р. поемою „Гайдамаки". На жаль, у своїй непоінформованості Файнберґ називає цю поему, в якій, згідно із назвою, мова йде про Гайдамаччину чи пак Коліївщину, твором про повстання Богдана Хмельницького, не знаючи, мабуть, нічого про ці події з української історії. Головним для Файнберґа в цій поемі є те, що „гайдамаки — Хмельницького" . . . вирізали десятки тисяч жидів. „Виправдуючи цю різню, вчинену Хмельницьким та його отаманами, Шевченко, — стверджує Л. Файнберґ, — не критикує гайдамаків, але ґльорифікує їх, як героїв".

Пригадуючи, що про Шевченка і його „Гайдамаків" багато писала колись російсько-жидівська преса, Файнберґ каже: „Виглядає, що наш національно - жидівський поет Шимон Фруґ вибачив усе це Шевченкові, бо через багато років після смерти Шевченка цей широко відомий у російській літературі поет написав свою пісню „На смерть Шевченка", яка викликала велике враження в усій Росії".

Подаючи після цього огляд перекладів з Шевченка на жидівську мову, зокрема збірок Шевченкових творів, що вийшли 1939 року заходами Давида Гофштейна, Іцика Фефера, Л. Резника та інших, Файнберґ закінчує свою статтю твердженням, що „так само, як і царі, теперішні кремлівські самодержці, Сталінові наслідники, уярмлюють Україну і інші країни, тримаючи їх під тяжким русифікаційним чоботом".

Подав: **Йосиф Шварц**

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Федір Дудко

МОЯ МОЛОДІСТЬ

(СТОРІНКИ З АВТОБІОГРАФІЇ)

(7)

Пароплав гордо переплив попри нас і почав віддалюватись у таємничі безвісті, а я сидів на возі й усе дивився вслід йому, дивуючись цій невідомій силі, що пхала його по воді.

Линву витягнули з води, натягнули, і пором, тримаючись її, переплив ріку на наш бік.

Ми виїхали на пором і поплили до другого берега. Увагу мою звертали тепер інші речі: надзвичайна тиша, що панувала над водою, блискуче люстро ріки, в якому відсвічувалась голубінь неба з білими хмарами, задушливе скиглення чайок.

Виїхали ми з порому на веселу сосницьку дорогу, обсаджену з обох боків вербами та обставлену телеграфічними стовпами і подалися в напрямі Сосниці, а я все сидів і думав про пароплав. Думаю про нього й сьогодні, дивуючись тій людській винахідливості, яка впродовж 70-ти років від часу, коли я вперше бачив той пароплав, понапридумувала таку масу всяких інших нових машин, порівнюючи з якими, пароплав на Десні виглядає тепер, як один із нехитрих деталів примітивної адамівської цивілізації. А що ж понапридумує людина за 70 наступних років?

Повітове місто Сосниця своїм характером мало чим різнилося від звичайного українського села, а все ж заімпонувало мені своїми розлогими ярмарковими майданами, двома високими дерев'яними церквами з банями барокково-козацького стилю, критими бляхою партеровими домиками, а, головне, величезним білим триповерховим будинком тюрми посеред площі, обступленим з усіх боків високим муром. Такі самі тюрми були побудовані по інших повітових містах Чернігівщини. Їх було видно далеко з усіх сторін поза містом, і це мало ту укриту ціль, щоб ці високі білі тюремні будинки служили постійною пригадкою для окружного українського населення про московську зверхність над ним.

Дім, у якому ми оселилися в Сосниці, був власним батьковим домом навпроти міського шпиталю. Дім був невеликий, і ми відразу відчули його тісноту. А головне — не було при ньому того великого саду, до якого я з Віктором звикли в Шабалинові й у Карильському.

Мій батько, крім цього дому, мав ще велику садибу в місті при тій самій вулиці, навпроти міської школи. При тій садибі був досить просторий сад, куди іноді Віктора зо мною посилали з порожніми мисками нарвати малин, порічок або інших ягід. Садиба своєю просторістю дуже вабила нас, але жити там не було де, бо батько почав будуватися на ній лише тоді, коли нам усім довелося вже покинути Сосницю.

Батько мій був гласним земства і вдень бував зайнятий при земському уряді, а вечорами пересиджував за улюбленою грою в карти в міському клюбі, що містився, як я вже згадував, у колишній садибі мого прадіда Федора Карпенка. Росли ми виключно під материнським доглядом.

Місто Сосниця, в якому я прожив до 9-го року життя, не залишило по собі якихсь помітніших спогадів. Пригадую лише, як народилася там друга моя сестра Валя, а згодом і третя Льоля. Запам'яталися не так обставини самих народин, як справлювані потім з приводу цього гучні хрестини, на яких найпочеснішою гостею була наша улюблена бабця Прокопенкова.

Від Сосниці до Карильського віддаль була значно більша, як від Шабалинова, й тому ми їздили у відвідини до бабці вже не так часто. Зате перебували в Карильському довше, як колись. Переїзди від Сосниці до Карильського й назад завжди справляли на мене велике враження. Село Спаське, переїзд поромом через Десну та с. Шабалинів із таємничим тепер рідним домом у садибі Кушніревських, куди ми ніколи не заїздили, були головними атракційними пунктами в дорозі, до яких ми з напруженим зацікавленням завжди під'їздили. Переїзди через Шабалинів були пізніше цікаві для мене ще й тим, що, навчившись грамоти, я міг перечитувати на дерев'яних дощинках, прибитих до кожної селянської хати, прізвища їх власників: козак Вертиголова, козак Гигошка, селянин Пшик, селянин Бардяк, козак Шматок, козак Гайдай і т.д. Серед цих різноманітних прізвищ зустрічалися іноді такі, на які нам, коли ми попідростали, звертав увагу наш батько, як на залишки колишніх історичних подій на Україні: Литвин, Швед, Москаленко, Турчин, Сербин і т.д. Збереглося в моїй пам'яті також те, що коли ми переїздили попри сільські кладовища, то завжди бачили на надмогильних козацьких хрестах прибиті маленькі червоні прапорці.

Із Сосниці батько брав іноді мене з Віктором на відвідини до своїх старших братів, що жили на Дудчиних хуторах, або на хутір до дальшого свого кревняка Шалаєва. Батько тримав для виїздів пару коней і конюха. Упродовж п'яти років нашого життя в Сосниці у батька служив конюхом старший парубок Мартин. Від нього я довідався тоді багато дечого цікавого про наш сільський побут: про вечерниці, про вимазування дьогтем воріт у тих хатах, де дівчина пускалася набік, і т.д., але навчився рівночасно багато дечого, про що тоді мені не пора ще було знати.

Сама Сосниця, як я вже згадав, не лишила по собі сильних вражень і ніколи до себе пізніше не вабила. Це було велике село без замощених вулиць, із дерев'яними кладками замість пішоходів там, де в часах осінньої негоди не можна було перейти, не залишивши кальош у болоті, без усякого освітлення в нічній порі. Було, правда, п'ять чи шість ліхтарень у місті, освітлюваних нафтовими лямпами: коло будинку „ісправніка" (повітового начальника), коло „казначейства", коло тюрми, коло поліції та коло пожарної каланчі (вежі). Але це було б смішно назвати освітленням. Місто буквально потопало в темряві, в болоті, в калюжах, а літом у бур'янах. Викачуючи з України все, що можна було, Москва не давала взаміну їй за це анічогісінько.

Паном міста або „ісправніком", пригадую собі, був у моїх часах царський підхлібник, звихнений на московський бік грузинський князьок Ширинський-Шихматов. Було ще кілька людей із чужинецькими прізвищами на адміністративних посадах („чіновніков"), але вони губилися в українському морі.

Умови життя в Сосниці найліпше характеризувала народна приповідка, яку я добре запам'ятав з батьківських вуст:

Сосниця — розкошниця,
Пречудові вжитки:
Хто прийде в жупані,
Вийде без свитки.

Для пояснення треба додати, що жупани були парадним українським одягом тих часів, а свити — щоденною ношею.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА МИНУЛИХ МІСЯЦІВ

ВІД РЕДАКЦІЇ: З уваги на вимково велику кількість матеріялів з нагоди таких свят і роковин та ювілеїв, як Різдво, 22-го січня, 70-ліття УНСоюзу і, зокрема 150-ліття Тараса Шевченка та акції в справі пам'ятника Кобзареві України в Вашингтоні й відкриття того пам'ятника, — „Свободі" не пощастило використати деякої кількости пересланих дописів з різних наших імпрез та подій у наших громадах. Сьогодні „Свобода" вже в поважній мірі вичерпала частину своїх залеглостей, а частину дописів, з уваги на передавнення подій, про які в тих дописах мова, подає для реєстру нашого життя у формі цієї дуже скороченої української хроніки минулих місяців. При цій нагоді просимо пробачення в наших дописувачів, що ми були змушені обставинами так поступити та рівночасно висловлюємо їм найбільшу вдячність нашої редакції за співпрацю та нашу надію, що вони цю співпрацю продовжуватимуть і в майбутньому. Їм бо, цим багатьом дописувачам, треба в першу чергу завдячувати те, що „Свобода" може інформувати своїх читачів, наш нарід і світ про наше життя-буття та наші змагання і наші успіхи.

ЛИСТОПАД 1963

● **Пласт-Прият** у Дітройті-Схід відзначив 10-річчя своєї діяльности бенкетом в залі Українсько-Американського Осередку. Виступала голова Товариства п-ні С. Строїч та ін.

ГРУДЕНЬ 1963

● **Для відзначення** 15-ліття СФУЖО, у Філядельфії відбулися Студійні Дні на тему „Українська жінка сучасности". Вони закінчились святом на честь Ольги Кобилянської.

● **У Відні, Австрія,** відбулися загальні збори церковного Б-ва св. ВМЧ Варвари, попереджені Молебнем. В інших днях українські колядники виступали у Віденському радіо. 3. 10 1963 помер у Тиролю д-р Олександер Рибачевський, учасник Визвольних Змагань. 28 грудня д-р Вол. Янів, президент УХР, мав у Відні доповідь для членів Союзу Українців Австрії.

● **В Домі Української Молоді** у Філядельфії відбулися збори секції середньошкільників Товариства Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського. Головою обрано М. Зіневича.

● **Організація Державного Відродження України** відзначила в Твин Ситі, Міннесота, 30-річчя свого заснування. На святі був голова ОДВУ проф. Олександер А. Грановський.

● **За день** перед латинським Різдвом хор УАПЦ св. Михаїла Архистратига, в Міннеаполісі, виступав у телевізії з концертом українських колядок. Диктор розповідав при тій нагоді про Україну.

● **У Сан Франціско** відбулися річні збори членів Відділу УККА. Головою Відділу обрано О. Лиска.

● **Хроніка діяльности групи УВАН у Вашингтоні.** 30 грудня 1962 р. проф. С. Крашенніков прочитав доповідь „Київ доби Т. Шевченка", ілюстровану рідкісними світлинами з Києва часів Шевченка. У лютому 1963 р. прочитали доповіді проф. П. Одарченко „Два академічні збірники, присвячені Т. Шевченкові" та „Т. Шевченко в українській поезії XIX ст." і проф. О. Повстенко „Українська архітектура в малярських творах Т. Шевченка", а також В. Дорошенко — „Т. Г. Шевченко як людина". У жовтні з доповіддю про совєтську податкову систему виступав Г. Денисенко. 21-го грудня у Вашингтоні відбувся Вечір пам'яті Л. Українки, з головною доповіддю П. Одарченка „Життєвий і творчий шлях Лесі Українки". Разом з кінця 1962 до кінця 1963 р. вашингтонська група УВАН заслухала 7 доповідів, крім того в Балтиморі й Вашингтоні для ширшого кола слухачів прочитано три доповіді; члени вашингтонської групи УВАН виступали з доповідями в УВАН у Ню Йорку.

СІЧЕНЬ 1964

● **У Відні, Австрія,** українці мали змогу дивитися на документальні фільми Я. Кулинича: „Українське життя в Австралії" та „Українець серед диких племен Австралії".

● **На прохання Екзекутиви Відділу УККА** в Сан Франціско мейор міста Овкленду, Джан Гуліган, проголосив 22-ге січня Днем Української Незалежности.

● **У Міннеаполісі, Міннесота,** відбувся з ініціятиви Відділу УККА концерт для відзначення річниці проголошення Соборности України.

● **Загальні збори** Товариства Українсько-Американських Горожан відбулися у Філядельфії, де це Т-во було засноване 55 років тому. Головою було переобрано Михайла Дармограя.

● **До Митрополичої Канцелярії** прибув Степан Ревак із Сімпсону, Па. і передав Митрополитові Кир Амвросієві чек на 1,000 долярів на будову нової Катедри. Пожертви надходять з різних міст ЗДА.

● **На річних зборах** Українського Студентського Товариства „Зарево", Відділ у Честер, Па., головою обрано Юрія Кобрина.

● **У Гартфорді, Конн.** завдяки заходам УККА, на ратуші повівав синьо-жовтий прапор 22 січня; у святі взяло участь багато наших громадян. Згодом у Гартфорді відбулися збори місцевої кредитівки „Самопоміч", що успішно розвивається. На річних зборах парафіян УПА-Церкви ім. князя Володимира Великого головою Управи Громади обрано Ф. Шрайтера.

● **У Ванкувері, Канада,** українці-аматори поставили — на відзначення 50-ліття смерти Лесі Українки — її драму „Бояриня". Цінна ініціятива Відділу КУК увінчалась повним успіхом. Режисер вистави — Іван Станько.

● **Свято Державности** відбулося в Юніон Дел, заходами Відділу УККА. У святі взяли участь українці з Гемстеду, Вестбури та інших околиць.

● **У Відні, Австрія,** журналістка Ірина Викгам-Затей відчинила перше там такого типу українське заведення „Косметичний Сальон „Ірена", на Рехте Вагнґассе 12.

ЛЮТИЙ, 1964

● **У Вашингтоні,** в приміщенні Католицького Університету, відбулися основуючі збори Осередку Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського. У них взяв участь голова ТУСМ з Філядельфії, інж. Богдан Кульчицький. Головою Осередку обрано Орисю Пащак.

● **У Гюстоні, Тексас,** невелика парафія УКЦеркви, з Впр. о. М. Блажейовським, змогла придбати за короткий час парафіяльний дім, відновити церкву, гарно розвинути церковний хор. Богослуження і наш спів у Порт Артур, за 100 миль від Гюстону, справили на американців велике враження.

● **Управа хору „Дніпро"** у Твин Сіти, Міннесота, видає бюлетень хору „Вісті", що з 1963 року перетворився у журнал, з певною кількістю передплатників. Журнал „Вісті" містить ноти, статті на музичні теми, огляди культурного життя. Сьоме число „Вістей" в основному присвячене 40-літтю діяльности Григорія Китастого.

● **Невеличка громада** українців-католиків у Ст. Петербургу, Флорида, купила площу під будову церкви, залі, дому для священика. Головою Церковного Комітету є там п. Сороківський. Громаду відвідав монс. Польовий з Філядельфії.

● **Українці м. Ескарнасіон** у Параґваї сердечно вітали достойного гостя, Апостольського Візитатора Кир Андрія Сапеляка, який прибув туди з Арґентини. Відбулась Академія на честь Владики. Візитація Кир Андрія Сапеляка була радісною подією в усіх місцевих українських громадах.

● **Комісія Суспільної Опіки СФУЖО** в Дітройті, яку очолює мгр. п-і М. Квітковська, провела Дискусійний Апель на тему „Труднощі виховання у збереженні української духовости". В попередній анкеті на цю тему висловились 140 осіб.

● **З великим успіхом** пройшов у Лос Анджелесі Ювілейний Концерт для відзначення довголітньої діяльности композитора і диригента Григорія Китастого. Концерт відбувся заходами Громадського Комітету. На концерті був присутній Ювілят.

● **В Асторії — Квінс, Н. Й.,** відновлено Перший Відділ ОДВУ. Головою Управи вибрано Теодора Музичку. Майже всі члени Відділу й Управи — це також члени УНСоюзу.

● **У Студійній Конференції „Зарева"** в Балтімор, що нею керував голова Осип Зінкевич, взяли участь 50 українських студентів. На Конференції розглянено питання: „Культурні процеси в Україні" та „Зарево" і студентська дійсність".

● **Заходами Т-ва Прихильників УНРеспубліки** відбувся в Дітройті Вечір спогадів учасників Визвольних Змагань. Виступали: колишній член Центральної Ради проф. К. Ніщеменко, колишній командир Богданівського полку полк. С. Лазуренко, колишній старшина ГШ УГА і Штабу Головного Отамана д-р В. Лисий та ін.

● **Відділ СУМА ім. Т. Шевченка** в Денвері, Колорадо, організував Врочисті Сходини для відзначення 46-их роковин геройчного чину під Крутами.

● **Четвертий академічний вечір „Зарева"** відбувся у Балтиморі, Мд., організований місцевим УТА „Зарево" і Українською Студентською Громадою. Після доповіді учасники їздили на могилу президента Джана Ф. Кеннеді.

● **Кредитова Спілка „Будучність"** у Дітройті, Міш., що діє лише 2 роки, втішається популярністю і зростає, як це ствердили загальні збори. Голова дирекції Спілки — Іван Ващук.

● **Театр „Заграва",** Торонто, з великим успіхом показав у Рочестері комедію Гольдоні „Слуга двох панів", у перекладі І. Стешенка. Режисерував С. Теліжин.

● **На Загальних річних зборах Осередку ТУСМ** у Філядельфії, після звітів і їх обговорення, головою Управи Осередку обрано Зенона Филиповича.

● **Заходом Осередку Українського Науково-Публіцистичного Інституту** в Міннеаполісі й Сент Полі, Міннесота, відбувся Політичний панель з участю представників різних політичних середовищ. Темою панелю була „Українська визвольна політика".

● **На запрошення Клюбу Незалежних Поляків,** мґр. Орест Городиський прочитав у Шикаґо доповідь „Українські військові одиниці під час другої світової війни". Доповідь відбулася українською мовою, з поясненнями польською мовою, а також цитуванням німецьких, польських та інших документів.

ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ ЦУ ОДВУ
МОЛОДЕЧИЙ ТАБІР ЮНАКІВ І ПІДЛІТКІВ
(хлопці і дівчата)
на Оселі ЦУ ОДВУ ім. О. Ольжича
у ЛІҐАЙТОНІ, Пенсильванія
— влаштовує —
у суботу, 25-го липня 1964 року
у вечірніх годинах ВАТРУ
на відзначення
50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ
У неділю, 26-го липня 1964 року
там же юнаки і підлітки
— відзначають —
СВЯТО ПОЛЯГЛИХ
(Бл. п. Гол. Отамана С. ПЕТЛЮРИ і Основоположника ОУН Полк. Є. КОНОВАЛЬЦЯ та всього Вояцтва).
Початок у передвечірніх годинах.
Українське Громадянство довколишніх місцевостей та Приятелів Української Молоді, просимо своєю присутністю підтримати патріотичну діяльність нашої юнацької зміни.
ЦУ ОДВУ

Вісті з-над Пацифіку

Каліфорнійська преса про Шевченка.

Обидва щоденники Лос Анджелісу — „Екзамінер" і „Таймс" в недільному виданні 27-го червня ц. р. вмістили на перших сторінках великі світлини пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні з кол. президентом ЗДА ген. Айзенгавером, що той пам'ятник відкривав. Статті з цього приводу в обох каліфорнійських газетах написані в дуже прихильному тоні з поданням головніших даних про нашого Пророка. Лише „Екзамінер" зробив традиційну помилку, подавши під світлиною Шевченка, що це, мовляв, „рашен" поет. Але тому, що далі в статті весь час говориться про Шевченка — українського поета, а не російського, українці Лос Анджелесу сприйняли оте „рашен" під світлиною справді як помилку, а не злу волю редактора. Численні листи наших людей до редакції в тій справі підтвердили справді лише помилковість того підпису, бо кілька тих листів були вміщені в тому самому щоденникові та ще й з приміткою самої редакції, що автори листів мають рацію.

Прийняття гостей з Арґентини.

Голова Української Центральної Репрезентації в Арґентині п. д-р Б. Іваницький з дружиною по дорозі з Вашингтону, де приймали участь у відкритті пам'ятника Шевченкові, до Буенос Айресу завітали в Лос Анджелес та були милими гостями, яким Український Культурний Осередок (голова — мгр. О. Веселий) влаштував громадське прийняття. За чайним столом достойних гостей вітали численні українці — представники від різних громад і організацій: д-р Снилик, пані О. Мудь, проф. Подруцький, С. Шумський, П. Марцинів та інші. Гості були захоплені імпозантністю Українського Народного Дому в Лос Анджелесі та духом єдности без жадних групових, партійних чи релігійних непорозумінь всієї української колонії в Південній Каліфорнії. На вечірці д-р Іваницький поділився з присутніми успіхами й турботами української Центральної Репрезентації в Арґентині. Цікаво відмітити, що на відкриття пам'ятника Шевченкові з Арґентини прибуло не менше українців, як із цілої Каліфорнії...

В Лос Анджелесі засновано театр.

З приїздом до Каліфорнії режисера Б. Ґрінвальдта та його дружини Євгенії та з активізацією в громадській праці подружжя Шумських, які також мають за собою роки праці на сцені, пожвавилось сценічне мистецьке життя в Лос Анджелесі. А останні виступи цих та інших артистів в Народному Домі спонукали до організаційної зустрічі всіх любителів і майстрів театру та офіційного заснування Товариства Артистів Української Сцени (ТАУС), що відбулося в неділю, 12-го липня 1964 р. Обрано керівні органи Товариства, а 19 осіб присутніх стали засновниками ТАУС. Маестро Вол. Божик, диригент хору „Кобзар" та балетмайстер - хореограф Є. Смальців разом із загальним керівником ТАУС Б. Ґрінвальдтом створять мистецьку раду, а в члени Управи Т-ва ввійшли: С. Шумський, Б. Гірка, А. Рудник, В. Бульчак, О. Ґац, п-і Слюсар, І. Овечко. ТАУС буде складовою частиною Літ.-Мистецького Клюбу, що існує при УКОсередку. В програмі першого виступу Товариства Артистів Української Сцени — „Назар Стодоля", яким українці Лос Анджелесу закінчать цей Шевченківський Рік.

Іван Овечко

Сумівець Микола Морох на телевізії

В неділю 26-го липня год. 5.30 по пол., на струї ч. 2 з Ню Йорку на програмі "Ted Mack Amateur Hour" виступить з гітарою 9-літній Микола в супроводі батька Миколи. Це другий талант на цій самій програмі з того самого осередку ім. 30 червня з Йонкерсу. Малий Микола є учнем 4 кляси парафіяльної школи св. Михайла та членом 8 Відділу УНСоюзу.

Прошу підтримати його так, як попередньо Українських Танцюристів, та писати до: Box 191, Radio City Station, New York 20, N.Y. Писати на карточці: "I vote for Nick Moroch".

НЕБАЖАНИЙ ГІСТЬ

Закінчення зі стор. 2-ої

рахунок Кеннеді слід записати Европейський Спільний Ринок, який доводить до чорної розпуки латиноамериканські уряди підтинаючи можливості збуту латиноамериканських сирівців та харчових продктів. За ті безсумнівні заслуги добряга де Ведія пропонує Франції титул „почесного члена Третього Світу", чи пак „недорозвиненої країни гоноріс кавза". І навіть, забуваючи на хвилину про притаманний йому аґресивний націоналізм, який, як виходить обмежує „американським патерналізмом", просить де Голя „взяти під його високу руку" Латинську Америку та „репрезентувати і боронити" її. Пригадується Олесеве

Ми, паничу, луки косим
І вже вас ласкаво просим:
Потурбуйтеся за нас . . .

Слова де Ведії характеризують блискучу інтеліґенцію цього політика, який, до речі, є не лише головою християнсько - демократичного парляментарного бльоку, але й посміховищем Конґресу. На жаль, характеризують вони також більш загальне явище: безкритичну симпатію до де Голя, який може похвалитися хіба дешевою ароґанцією супроти ЗДА.

Життьове забезпечення це також ощадність. В потребі одержите позику на свою грамоту. Забезпечіться в Українському Народному Союзі.

В Шикаґо, Ілл., помер один з перших піонерів і організаторів УНС, Кирило Січевський

Кирило Січевський

В неділю 14-го червня перестало битися змучене довголітньою хоробою серце одного з перших піонерів і перших організаторів в Шикаґо, Кирила Січевського. Він родився в селі Хмільно, Радехівського повіту, Західня Україна, 9-го липня 1885 року. Приїхав до Америки восени 1911 р., а в рік пізніше одружився з панною Евою, і Господь благословив подружжя: Олею, Ганусею, Керол і Василем, та чотирьома внуками і одним правнуком.

Зменшуються ряди тих щирих і давніх піонерів, і не так легко заповнити опорожнілі місця, бо тепер таких рідко здибати. Покійний Кирило не тільки, що був членом УНСоюзу поверх 50 літ, але й організатором 301 Відділу ім. Д. Вітовського. Був багато разів урядником.

Покійний Кирило Січевський був один з тих перших організаторів першої Укр. Прав. Церкви в Шикаґо і першої в Америці.

До зорганізування Укр. Прав. Громади в Шикаґо дуже багато причинилася дружина покійного Кирила Ева, бо довгий час відбувалися „громадські збори" в хаті п-ва Січевських тому, що тоді були жахливі і тяжкі часи, грошей не було і не було защо найняти залі. Покійний Кирило був лагідною людиною, мало говорив, зате ділами доказував свою любов до Бога до Церкви і до свого Народу. Минулих поверх 10 літ Покійний хорів і був примушений лежати то вдома, то по шпиталях, а дружина Ева тяжко перепрацьовуючися, мусіла підносити покійного і класти на крісло.

Похорон відбувся 17-го червня з похоронного заведення Братів Оленців, до церкви св. Володимира, а звідси на цвинтар Елемвуд.

Хоч була середа і всі люди мали працювати, то багато людей зіставили працю і прибули на похорон, щоб віддати послідню прислугу тому, котрий ніколи нічого не жалів для народно - церковної справи, працював щиро зі своєю дружиною і завсіди брав дітей зі собою, і цим давав добрий примір другим.

Покійний Кирило відійшов до Всемогучого Бога отримати заплату за свою мозольну працю. Коли не міг ходити, то своєю порадою помагав і просив всіх, щоб „нічого не боялися, коли є добра воля і коли є любов у громаді, так все перебореться".

Прощай, дорогий Мужу, Батьку, Друже і Приятелю! Твоя щира і довголітня праця зіставиться в пам'яті до тих пір, доки буде жити дух український в серцях тих, котрі бачили і цінили роботу тих перших піонерів, що лишили всім нам такий прекрасний приклад. Спи, нехай Тобі присниться наша люба Україна, для котрої Ти так щиро працював ціле своє життя.

А. В.

Українець — вирізнений компанією Форда

(О. Серафин перенесений до Головного Бюра в Парижі)

Інж. Олександер Серафин

Дітройт (В. Н.) — Молодий віком, але завдяки своїй талановитості й професійній досконалості видвигнений швидко після студій на провідні місця в Автомобільній Компанії Форда в Дітройті, інж. Олександер Серафин покидає незабаром наше місто й Америку. Він переїжджає до Франції, де в Парижі, в Головному Бюрі Компанії Форда, обіймає пост менаджера у відділі бюджетування і фінансових аналіз.

Наражений в Зах. Україні, в Галичині, в 1930 р., О. Сирафин покінчив гімназію в Німеччині, а вищі студії в університеті Вейн у Дітройті. Професійну працю почав він у Дженерал Моторс і звідтіля, після двох років, перейшов до Компанії Форда. Впродовж вісьмох років своєї служби в Форда він був бюровим наглядачем при рахунках коштів і фінансових аналізах у відділі виробу фарб і плястичних матеріялів. Пізніше, вибиваючись своїм знанням і працею, перейшов до "Ford International Operations", до дітройтського бюра фінансів Південної Америки, а згодом до такого ж бюра Німеччини й Вел. Британії, де був дотепер відповідальний за бюджетування доходів Компанії Форда в тих країнах.

Інж. О. Серафин відомий також як передовий громадянин в житті української збірноти в Дітройті. Передусім багато завдячує йому Фед. Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Дітройті, в якій він від 1954 року (з перервою від 1958—59) був у Дирекції. Ставши в році 1960 президентом, він виявив себе особливо талановитим лідером цієї сьогодні вже три і півмільйонової фінансової установи, енергійним організатором, багатим в корисні інвенції, шанованим і любленим шефом, обережним і добрим фінансистом. І тепер, він з конечности резиґнує з цього важного посту, Кредитівка сильно відчуває його втрату.

Та О. Серафин був ще активним в інших громадських установах. Особливо в Товаристві Укр. Інженерів і в Оселі „Діброва", де як член Дирекції часто сповняв літом обов'язки для добра цього громадського парку. Був він діяльним членом Церковного Комітету парохії Непор. Зачаття, Товариства Українських Ґрадуантів, Укр. Інформац. - Наукового Інституту, Осередок у Дітройті, і інших товариств. Був він жертвенний для національних і церковних цілей і таким напевно залишиться в Парижі.

В Олександра Серафина є дружина, Зеня з дому Сильвеструк, і троє діточок: Леся, Ліда і Мирон. Їх провожатимуть найкращі побажання української громади Дітройту, зокрема його товаришів в громадській праці. І всі вони віритимуть, що після двох - трьох років О. Серафин вернеться знову до Дітройту, і ми його привітаємо при давній і новій роботі.

ПОДЯКА

Місцевий Комітет Пам'ятника Т. Шевченкові складає сердечну подяку Впр. о. Романові Ганасові, пароховi церкви св. Николая в Магоні Сіті, Па, за заохоту парохіян взяти участь у відкритті пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні в дні 27-го червня цього року, внаслідок чого у величавім святі відкриття пам'ятника взяло участь 40 парохіян на чолі із своїм о. парохом. Рівночасно сердечно дякуємо о. парохові за його прикладну співпрацю із КПШ в часі збірки на пам'ятник та при підготові його відкриття.

Михайло Гентош
гол. КПШ в Магоні Сіті, Па.

З НОВИХ ВИДАНЬ

„ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ЗБІРНИК" ДЛЯ МОЛОДІ СУМ

За редакцією представників Головної Управи СУМ, Григорія Оціпка і Євгена Гановського, в Ню Йорку вийшов — з рамени Центральної Виховної Ради СУМ — 100-сторінковий збірник. Виданий скромно, він став важливим помічником у вихованні сумівської молоді, зокрема на літніх таборах. У збірнику надруковані гутірки, статті, реферати, окремі твори Тараса Шевченка, цікаві Шевченківські інсценізації: „Розрита могила", „Залізні стовпи" С. Черкасенка, „Мені 13-ий минало" Вол. Мацькова та ін. У формі запитань і відповідей, доступній для дітей і молоді, написала біографію Т. Шевченка п-і Валентина Юрченко. Її праця заслуговує на особливу увагу, як і статті проф. В. Радзикевича „Полум'яне слово, д-ра М. Лози „Шевченко і наша доба" й ін.

Українська хроніка

● **У працях Конвенції Ґенеральної Федерації Жіночих Клюбів** — найбільшої жіночої організації Америки, взяла участь від українського жіноцтва містоголова СФУЖО п-і Олена Лотоцька. Конвенція відбулася в червні, в Атлантик Сіті. Вона проходила під гаслом „Зміцнити сили свободи". На Конвенції промовляла також п-і М. Душник, вимагаючи введення української мови в програми радіо „Вільна Европа".

Оселя УРСоюзу „Верховина" у Ґлен Спей
СУБОТА, 25-го ЛИПНЯ 1964 р. веч. — виступає
МИКОЛА ПОНЕДІЛОК
Після мистецького вечора
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ при звуках оркестри Б. ГІРНЯКА
UWA RESORT CENTER
Glen Spey, N. Y. Port Jervis, N. Y. 598-2773

БОРІТЕСЯ! ПОБОРЕТЕ!
У 150-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
XV ЗУСТРІЧ-ЗДВИГ
УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ Й КАНАДИ
— відбудеться —
в днях 1-го і 2-го серпня 1964 року на оселі „КИЇВ", Вітмор Лейк біля Дітройту
У ПРОГРАМІ ЗУСТРІЧІ:
Субота, 1-го серпня 1964 р., год. 4-та по пол.
ЗМАГАННЯ В КОПАНОМУ М'ЯЧІ
між СК „КРИЛА" СУМА з Шикаґо і СК „ПАНТЕРИ" СУМА ім. П. Орлика з Дітройту та
ВІДБИВАНКОВІ ЗМАГАННЯ
сумівських чоловічих і жіночих дружин з Шикаґо, Клівленду і Дітройту.
РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНИЙ БАЛЬ — год. 8:30
в Авдиторії Sts. Constantine & Helen Auditorium
4801 Oakman Blvd., corner W. Chicago Blvd.
Неділя, 2-го серпня 1964 р.
Оселя „КИЇВ" біля Дітройту:
ПОЛЬОВЕ БОГОСЛУЖЕННЯ — год. 10 ранку
Обідова перерва — год. 11 до 1-ої по пол.
ОФІЦІЙНА ЧАСТИНА З МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ — год. 1-ша по пол.
Промовлятимуть:
Проф. Степан ЛЕНКАВСЬКИЙ, Голова Проводу ЗЧОУН
Ярослав СТЕЦЬКО, Голова ЦК АБН та українські і американські політичні діячі.
Святкову промову виголосить
Д-р Михайло КУШНІР з Вашингтону.
У МИСТЕЦЬКІЙ ПРОГРАМІ участь беруть: Хор СУМА ім. М. Павлушкова з Шикаґо — дир. проф. М. Федорів. Духова Оркестра „ТРЕМБІТА" Осер. СУМА з Клівленду — дир. проф. Р. Лесик. Капеля Бандуристок СУМА ім. П. Орлика з Дітройту, дир. П. Потапенко. Балетний ансамбль СУМА ім. „КИЇВ" з Дітройту, мист. кер. Йоанна фон Драгінда.
Прохарчування на Оселі Київ — забезпечене ■ До масової участи в Зустрічі запрошують
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ АМЕРИКИ й КАНАДИ

КЛЮБ КРУГЛОГО СТОЛА
Д-р ТОМА ЛАПИЧАК з Шикаґо:
„Український націоналістичний рух в історичній перспективі".
в середу, 29-го липня 1964 р. о год. 7:15 вечора
в Вілкі Мемор. Блдг. — 20 W. 40th St., New York City

В КНИГАРНІ „СВОБОДИ" МОЖНА НАБУТИ
СПОМИНИ ВАСИЛЯ ВОЛИЦЬКОГО
НА ЛЬВІВ І КИЇВ
240 СТОРІН ДРУКУ, ІЛЮСТРАЦІЇ
ОБГОРТКА РОБОТИ М. БІДНЯКА
Ціна: брошура — $2.50; тверда оправа — $3.50
"SVOBODA",
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

АПЛІКАЦІЯ НА ПРИЙНЯТТЯ
— на —
КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
на Союзівці,
КЕРГОНКСОН, Ню Йорк,
від 9-го СЕРПНЯ 1964 року
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
Вік: .... Член УНСоюзу, Відд.: ....
Знання української мови:
СЛАБЕ ☐ ЗАДОВІЛЬНЕ ☐ ДОБРЕ ☐
Залучую на рахунок оплати $ ....
(Повна оплата курсів — $120.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).
Аплікації висилати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, New York

DNIPRO
698 Sanford Ave.
Newark, N. J.
Tel.: 373-6789

Крамниця закрита від понеділка 20-го липня до суботи 25-го липня через вакації.

Праця
● HELP WANTED MALE ●

ПОМІЧНИКА СУПЕРА
Потрібно в чистий дім на верхньому Менгетені. Роботи не багато. Може працювати поза домом. Платня: 5 кім. мешкання, газ, електрика і $60.00 на місяць. Може бути пенсіонер.
Тел. AU 1-0194

МЕХАНІКИ
Надзвичайна нагода для добрих робітників. Найвища гарантія. Всі бенефіти.
NEW CAR G. M. DEALER
Hackensack, N. J. Area
Тел. Mr. Morgan за домовленням — (201) 487-6100

● BEAUTY PARLOR ●

PROC BEAUTY SALON
AL 4-8675
95 Second Avenue (між 5-6 вул.)
NEW YORK 3, N. Y.
Український сальон краси

Real Estate

ОКАЗІЙНО на ПРОДАЖ
45 акрів землі, 7 хвилин від Союзівки, 2000 стіп до головної дороги, трейлер, джерельна вода електрика. Ціна $8,000.
15 кімнатний дім в перфектному стані, 3 акри землі, чудова околиця, річка. Ціна $10,000.
38 акрів землі, 12 бонгал, 5 хвилин від лещатарського з'їзду на Міневасці, фільтрований басейн, річка. Ціна $40,000.
Stephan OLEKSIW
P. O. Box 348, Kerhonkson, N. Y.
Tel.: 7692

BUSINESS OPPORTUNITY

GOOD OPPORTUNITY
COMBINATION
CLEANING & WASHING
Store Stragegically Located in Busely Section of South Shore, L. I. We have operated as original owners for 2 yrs & built up a most lucrative business with a gross at $38,000 to $40,000 annually. Our machinery & methods are modern. So this offers to prospect buyer a fine income. A good buy at $36,000. Terms if necesasary. For details call
(516) MA 1-2321 or
(516) WA 2-6707

GROCERY - MEAT MARKET
Suitable Grocery only (If desired). Estbl. 34 Years. 5 Room Apt. with Store, owner Retiring. Price $2,500 Plus Stock. Good Location. Doing Good Business. Owner Wants to Retire. See It at:
42-02 31st Ave. Astoria, L.I.

V ДО ВИНАЙМУ V

ДО ВИНАЙМУ
4 КІМНАТИ
в East New York, Brooklyn.
Догідна комунікація.
Телефон. по 5-ій год. по пол.
DI 2-4975

ЗІ СПОРТУ

О. ЯРЕМКО І О. ГЕРУС ВИБРАНІ ДО ПРОВОДУ А. Ф. ЛІГИ

На річних загальних зборах Американської Футбольної Ліги 18-го липня в Ню Йорку вибрано новий провід цієї Ліги в такому складі: Курт Лям — голова, Олександер Яремко — перший заступник, Франк Андраде — другий заступник, Олександер Герус — третій заступник, Юліян Альонцо — секретар і касир, та Віллям Грегем — рекордовий секретар. Олександер Яремко — це представник „Тризуба", а Олександер Герус — представник „Чорноморської Січі", двох чільних українських клюбів на Сході ЗДА.

На цих зборах потверджено плян вдержувати окремі мистецькі розгривки Американської Футбольної Ліги з дружинами, які залишаться в цій Лізі після елімінацій за вхід до „Великої Дванадцятки Східньої Конференції". Групу цих клюбів поповнять нові зголошені клюби, а саме: Португальський С. К. з Нюарку, який перервав свою активність в минулому році на один рік, С. К. „Рома" з Петерсону — минулорічний першун Футбольної Ліги Стейту Ню Джерзі, „Бальнеа" з Гартфорду, Конн., та С. К. Кінгстон із Футбольної Ліги Центрального Ню Йорку.

„Тризуб" з Філядельфії і „Чорноморська Січ" з Нюарку, як і другі клюби, які здобули, чи ще здобудуть аванс до створеної нової кляси „Великої Дванадцятки Східньої Конференції", задержать свою приналежність до Американської Футбольної Ліги на основі договорення про цю нову екстра клясу футболу між Німецько - Американським Футбольним Союзом і Американською Футбольною Лігою. В цій новоствореній найвищій клясі футболу на Сході ЗДА гратиме також УСК з Ню Йорку, як один із предсинтавників НАФСоюзу, які здобули собі право на участь у грах „Великої Дванадцятки".

„ШАХТАР" З ДОНЕЦЬКА І „ДИНАМО" З КИЄВА НА ЧОЛІ „А" КЛЯСИ СССР

За станом показника найвищої футбольної кляси Совєтського Союзу, так званої першої групи „А" кляси, з 14-го липня 1964 на чолі цієї кляси стоять футболісти донецького „Шахтаря" і київського „Динамо". „Шахтар" має тепер в тринадцяти ґрах 18 здобутих точок завдяки 6 виграними і 6 нерішеним зустрічам за першість. Донецькі „Шахтарі" програли досі тільки одні змагання. Київське „Динамо" має вже на своєму рахунку 14 гор, з чого 6 виграних, 6 нерішених, та 2 програні. Останнім замітним успіхом київських футболістів була перемога над московським ЦСКА в зустрічі, яка відбувалася в Москві. Кияни виграли ці змагання вислідом 2:1 після завзятої гри, в якій приходилося українцям бороному точкуванні перед Японити в останніх хвилинах зустрічі висліду перед сильними атаками москалів. Перші ворота для киян і вирівняння рахунку воріт здобув молодий змагун Медвідь. Переможні ворота впали на 11 хвилин перед кінцем зі стрілу Левченка, також молодшого змагуна в складі „Динамо".

УКРАЇНЦІ В ОЛІМПІЙСЬКІЙ ЗБІРНІЙ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ

За даними проголошеними в совєтській пресі олімпійська збірна СССР складатиметься із 540 осіб, в тому 118 спортовців із території України. До цих визначних репрезентантів України зачислені такі змагуни: Вадим Архипчук, Леонід Барковський, Людмила Лисенко-Гуревич — біги, Віктор Компанієць — мет диском, Ігор Петренко — стрибок з жердкою, Вал. Скворцов — стрибок вгору, Галина Порозуменщикова, Григорій Прокопенко і Валентина Яковлів — плавання; Ляриса Латиніна, Поліна Астахова, Юрій Титов і Борис Шахлін — гімнастика і багато інш. За совєтською статистикою Олімпійських Ігрищ, в Римі брало там участь тільки 36 спортовців з України і вони здобули для Совєтського Союзу 13 золотих, 3 срібні і 6 бронзових медаль. Навіть ці скромні зредуковані здобутки українських атлетів, до яких не вчислила Москва численних українців, яких переселено з України і включено до Російської СФР, були кращі, як осяги репрезентацій декількох світових потуг. За московським рахунком репрезентанти України здобули разом 181 точку в Римі і завдяки тому вони опинилися в неофіційнісю (147 точок), Австрісю (140 точок), Великобританією (137.5 точок) Туреччиною (65 точок) і Францією (51 точок.

Наскільки кращим виглядав би цей рахунок, коли б до числа українських спортовців зачислити всіх українських атлетів, втягнених по волі і неволі до групи росіян. Але тоді б могло показатися, що і росіяни „пасли б задніх" у такому точкуванні, а це вже зовсім не личило б „старшим братам" з тюрми народів. Бо хоч в склад „репрезентантів" України попали декілька не-українців, то чисельно і якісно значно більше вартісних спортовців України, по національності українців, опинилися в рядах репрезентантів інших країн Совєтського Союзу, в першу чергу Росії.

МІЖНАРОДНА ФУТБОЛЬНА ЛІҐА

„Швехатер", Австрія — „Гімарес", Португалія 3:2.

Ню Йорк 19-го липня. — Австрійці вели до перерви 2:0 і спочатку другої півгри підвищили вислід на 3:0. Опісля прийшли більше до голосу португальці і їх перевага принесла двоє воріт, але на вирівняння вже не вистачило їм часу. Сильна спека мала вплив на гру австрійців, менше привиклих до такої гарячі, але 100 степенів Фаренгайта давалися в знаки теж португальцям. Австрійцям ще залишилося двоє змагань, в тому рішальна зустріч з польською дружиною „Заґлембє", яка має найкращі вигляди здобути першість цієї секції.

„Червона Зоря", Юґославія — А Е К, Греція 3:2.

Другі змагання цього ж дня на Трайборо Стадіоні в Ню Йорку проходили дуже бурхливо і були перервані на шість хвилин перед приписаним часом. В цій грі греки двічі здобували ведення і своєю працею старалися заслужити собі перемогу. Однак на 71-ій хвилині юґославська дружина здобула несподівано треті ворота, проти признання яких протестували греки, бо це мав бути, на їх думку, офсайд. Суддя був змушений закінчити передчасно ці змагання, коли на грище вдерлася товпа глядачів, невдоволених рішенням судді, та розпочала бійку, яку важко було спинити навіть при помочі поліції. Рішення М. Ф. Ліги признати вислід на грищі 3:2 в користь юґославців вже потвердив Футбольний Союз ЗДА.

Переможець гор цієї секції має грати двоє фінальних змагань із першуном першої секції, німецькою дружиною „Вердер" з Бремену. Ці дві фінальні гри визначені на середу 29-го липня вечером і на неділю 2-го серпня по полудні на грищі Трайборо Стадіону в Ню Йорку. Опісля переможець цих фіналів має зустрінутись із минулорічним чемпіоном М. Ф. Ліги, чеською одинадцяткою „Дукля" з Праги.

Дотеперішні висліди другої секції М. Ф. Ліги.

Заґлембє — А Е К 3:0.
Швехатер — Гімарес 1:1.
Червона Зоря — Швехатер 3:2.
Заґлембє — А Е К 3:0.
Червона Зоря — Гімарес 0:0.
Швехатер — А Е К 2:1.
Заґлембє — Гімарес 1:0.
Заґлембє — Червона Зоря 3:1.
Швехатер — Гімарес 3:2.
Червона Зоря — А Е К 3:2.

Стан показника другої секції М. Ф. Ліги з 20-го липня 1964.

	Точки	Ворота
„Заґлембє"	8:0	10: 1
„Швехатер"	5:3	8: 7
„Червона Зоря"	5:3	7: 7
„Гімарес"	2:6	3: 5
А Е К	0:8	3:11

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ М. Ф. ЛІГИ

Неділя, 26-го липня: „Швехатер", Австрія — АЕК, Греція о год. 2.15 по полудні, „Заґлембє", Польща — „Червона Зоря", Югославія о год. 4.00 по полудні на грищі Трайборо Стадіону в Ню Йорку.

Середа, 29-го липня: „Вердер" Бремен, Німеччина проти першуна другої секції о год. 8.30 вечером на грищі Трайборо Стадіону в Ню Йорку.

в. с.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

До прихильної уваги українських видавництв

Видавнича діяльність в сучасній добі є одним з найцінніших покажчиків культури. Особи ж, що провадять ту інспіраторами розвитку й ничі спілки, є можна сказати, інспіраторами розвитку й поступу культурного життя нації. Твори ж письменників і поетів є джерелом для видавничої чинности. Але муза поетів і натхнення для літературної праці, чи то красного письменства, чи наукових розвідок, чи звичайних мемуарів, тільки тоді робляться вкладом в скарбницю культури, коли вони будуть утривавлені для вжитку суспільства в формі друкованого слова. Без того вони лишаються в щасливому випадку архівним матеріялом.

Такі думки прийшли мені в голову, коли я почув, що знайомий мені талановитий працівник пера, педагог, письменник і поет Трохим Пасічник видав своїм накладом поему „По всій Україні", що змістом охоплює події й переживання з часів Визвольної Боротьби України.

Знаючи натуру цього патріота, що є уосібленням скромности, догадуюсь, що цей факт не є виявом самореклями, а скоріше висновком затасного жалю над своїм довголітнім письменницьким дорібком. Він певно, видав всі свої збереження еміґранта - учителя українських шкіл, щоб видати невелику частину своїх манускриптів.

На протязі 25 років працював він над пляново задуманою історичною епопеєю „Петро Гордієнко", що її темою є українські визвольні змагання 1917-1920 років на тлі історії України. Треба подивляти стійкість і завзятість Т. Пасічника, що він, не дивлячись на обставини різних поневірянь на еміґрації, таки докінчив свою працю. Його дорібок, згадана епопея, складається з таких семи частин:

1. „В дорозі" — 220 сторінок. Її видано друком в Празі ЧСР 1944 року, але увесь наклад був захоплений большевиками і знищений. Лишився рукопис.
2. „Рідний гомін" — 240 сторінок — видано в Ню Йорку 1957 року і зустрінуто дуже прихильними рецензіями багатьох критиків на сторінках „Шляху", „Прометею", „Свободи", „Народної Волі", „Православного Слова" і ін.
3. „Зустріч" — 180 сторінок — готове до друку.
4. „Земля вольнолюбна і Боголюбна" — 975 сторінок — готові до друку.
5. „Дивнопрекрасна земля, Правдолюбна земля" — 340 сторінок готові до друку.
6. „Радісноясна земля" — 440 ст. готові до друку.
7. „Дивновелична й дивнонадхнена земля" — 320 ст. готові до друку.

Маємо багато солідних літературних праць - мемуарів, оповідань, повістей, поезій, але такої праці, широко розробленої в поетичній формі епопеї ще ніхто за новітньої доби українського ренесансу не написав. Тому було б великою заслугою українських видавництв, коли б вони заінтересувались цими працями Т. Пасічника і заініціювали б з ним бодай фахові інформативні зносини відносно видання названих творів. Це було б безперечно цінним вкладом і в багатьох моментах дорогим матеріялом для історії. Живе Т. Пасічник в Вунсакет, Ровд Айленд і учить дітей в парафіяльній школі св. Михаїла.

Ант. Кущинський

Відбулися піврічні збори Окружного Комітету Відділів УНС в Клівленді

Вечором 3-го липня відбулись піврічні збори Окружного Комітету відділів УНСоюзу в приміщенні УНДому. Зборами проводив голова Комітету Д. Шмаґала, головний радний УНСоюзу. В програмі були звіти відділових урядників за минулих 6 місяців організаційної праці, звіт головного радного Д. Шмаґали з річного засідання Головного Уряду УНСоюзу та звіт і доклад обл. організатора Волод. Гірняка.

Звітодавці ствердили, що за минулих 6 місяців приєднано 13 відділами 162-ох членів. Три відділи (50, 108 і 180) в минулому піврічч не приєднали ані одного члена. Провід у приєднуванні нових членів у цій Окрузі веде 102 відділ (31), а за ним слідують такі відділи: 334 — 27, 346 — 24, 336 — 22, 358 — 14 364 — 8, 295 — 8, 240 — 8, 233 — 6, 112 — 5, 251 — 4, 328 — 3, 291 — 2.

Після довшої дискусії, докладу і порад та звіту обл. організатора В. Гірняка приділену квоту приєднання нових членів до всіх відділів УНСоюзу в цьому його Ювілейному році в Клівленд та його Окрузі буде можна довершити, якщо всі відділові урядники візьмуться за плянову працю в другому піврічччю. Факти ствердили, що ці урядники, які за пляном працювали, то мали, навіть ними самими непередбачені успіхи, а ті, що таких плянів не виготовляли, лиш працювали доривочно, то їх не мали. Зновуж ті урядники, які призабули свої обов'язки, нічого не здобули, а в додатку до того навіть не прибули на ці піврічні збори засягнути порад — і попросити допомоги — в їхній праці в другому піврічччю.

Тому, що в минулому піврічччю відділові урядники зужили багато часу на підготову 70-річчя УНСоюзу, і виїзд на відслонення пам'ятника Т. Шевченка до Вашинґтону, то в слідуючому піврічччю мусять ще здобути поодинокі відділи такі квоти: 50 — 15 членів, 102 — 29, 108 — 15, 112 — 25, 180 — 20, 233 — 14, 240 — 42, 251 — 31, 291 — 18, 295 — 22, 328 — 12, 334 — 3, 336 — 23, 346 — 26, 358 — 6 — та 346 — 42 членів.

Щоб можна було успішніше це діло довершити, рішено відбути на початках осени секретарсько організаторські Курси в місті Клівленді, на які обов'язково повинні прибути всі відділові Урядники.

В. Г.

Український календар — виданий у Варшаві 1964 року

Українське Суспільно-Культурне Товариство у Варшаві видало календар на 320 сторінках друку з чисельними ілюстраціями.

Цей календар - альманах присвячений двом датам: 20-річчю Народної Польщі і 150-им роковинам народження Тараса Шевченка.

Крім короткої календарної частини ця дбайливо видана книжка - альманах має такі розділи: Народна Польща, Українська культура, Інші новини, Діячі світової культури, Шляхами історії, Наука, Гумор, Дитячий куток, Сільське господарство, Практичні поради, Спорт і Різне дрібне.

У розділі „Народна Польща" знаходимо статтю А. Верби: „С. Жеромський і Україна" М. Юрковського: „Україністика в Польщі", О. Волинця: „Архітектура Лемківщини" з 8 малюнками і „Матеріяли до бібліографії книжок у польській мові з українською тематикою".

У другому розділі уміщено статті: М. Якубця: „Про Шевченкову поезію", Є. Енджисвича: „Тарас Шевченко", С. С. Войткевича: „Брати недолі і боротьби", С. Козакевича: „Шевченко як маляр і польське мистецтво", Г. Локощенка: „Тарас Шевченко і музика", К. Кузика: „Образ Шевченка в літературі", С. Козака: „Популяризатор Тараса Шевченка" (мова про Павлина Свєнціцького), К. Кузика: „Натхненник митців", С. Демчука — „Шевченко на екрані" і К. Кузика: „Друг Шевченка".

Цей розділ має 33 сторінки тексту з 2 малюнками: Тараса Шевченка „Селянська родина" і пам'ятник Т. Шевченкові у Москві. Між текстом є 4 коротенькі поезії, — присвячені Т. Шевченкові й 6 нових перекладів поезій Т. Шевченка: Заповіт, — К. Кузика, Ісаї — розділ XIV — Е. Лапського. Решта перекладів без подання автора.

Дальший розділ присвячений ювілеям різних поетів: Яновському, Олесеві, Еллановi, Коцюбинському, Самійленкові, Маркові Вовчкові, Богданові Лепкому, та іншим.

Досить обширний є розділ „Діячів світової культури" (Мікельанджело, Галілей, Шекспір, Вольтер, Глинка, А. Франс і др.).

Розділ „Шляхами історії" починається скульптурою Хрущова, є в ньому статті, як про Леніна, Тіта і др. Нас може інтересувати лише стаття Л. Паламарчука — міністра закордонних справ УРСР — Україна на міжнародній арені, Українці в Молдаві. Повстання Северина Наливайка, Іван Богун, П. Конашевич-Сагайдачний, гет. Данило Апостол. Іван Виговський.

4 сторінки присвячені „Поштовим маркам на Україні" з ілюстраціями.

Крім того є ще кільканадцять статтей мовознавства, як „Українізми в французькій мові", „Походження імен" та інші.

Цей календар кращий як попередні і своїм змістом і оформленням, включно з ілюстраціями, обкладинкою і папером.

Л. Бачинський

Посмертні згадки

ДЯКІВ МИКОЛА, член 367-го Відд. УНС в Рачестер, Н. Й., помер 14-го липня 1964 р. Покійний народився 18 грудня 1906 р. в с. Вербіг, пов. Львів, Україна. Полишив сина і дочку, 2 братів — всі на рідних землях. До УНС вступив 1950 р. Був совісним членом. Похорон відбувся 18-го липня 1964 р. з пох. заведення до Церкви св. Богоявлення, а відтак на цвинтар Голі Сипулкер при участи знайомих і членів Товариства.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Понович, секр.

РОМАН КОСТОВИЧ ШЕРСТЮК, голова Контр. Комісії 301 Відд. УНС ім. Д. Вітовського в Шикаґо, Ілл., помер 25 квітня 1964 р. Покійний народився 1 грудня 1889 р. в с. Новий Тагамлик на Полтавщині. В Україні був кооператором, спочатку інструктором, пізніше головою кооперативи. В Шикаґо, крім праці в 301 Відд. УНС, був головою Б-ва ім. св. Юрія Переможця при парафії св. Софії, де визначився особливо ідейною, жертвенною релігійною працею. Своєю ідейною працею та прикладним життям у громаді та родині здобув для себе глибоку пошану серед широких кругів нашої громади. Залишив у глибокому смутку дружину Тіну, 2 дочки — д-р Неонілю і Ліну, сина Бориса, зятів та 4 внуки. Панахиди за спокій його Душі відбулися при великому здвизі громадянства та глибоких проповідях о. декана прот. Ф. Білецького та прот. О. Новицького. Похорон відбувся 28 квітня 1964 р.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ІВАН ПАВЛИШИН, довголітній член Т-ва „Згода" 210 Відділ УНС в Бронкс, Н. Й., помер 28 червня 1964 р. Покійний народився 1881 р. в селі Суґрів, пов. Бібрка, Україна. До УНС вступив 1908 р. Залишив в глибокому смутку дружину Йосифину, синів Антона, Петра, Едварда, Михайла, дочки Юстину, Марію, Юлію, Софію, 16 внуків і 12 правнуків. Похорон відбувся 1 липня 1964 р. з пох. заведення до Церкви Покрови Богородиці, а відтак на цвинтар St. Rymond, Bronx, N. Y.
Вічна Йому Пам'ять!
Ів. Франко, секр.

МАРІЯ ҐОЛДАК, довголітня членкиня Т-ва „Любов" 373 Відд. УНС в St. Louis, Mo., померла 17 лютого 1964 р. на 69-му році життя. Покійна народилася 19 серпня 1894 р. в Козові, Зах. Україна. До УНСоюзу вступила 1927 р. і була довший час заст. предсідника. Залишила у глибокому смутку мужа Василя, 3 синів, 3 невістки, 8 внуків, 2 правнуків, 2 пасирби і пасирбицю. Похорон відбувся 20 лютого 1964 р. з пох. заведення до Церкви Francis DeSalles, а опісля на цвинтар Резерекшен, при участи родини, приятелів та членів Відділу.
Вічна Їй Пам'ять!
Анна Громоцька, секр.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
Впродовж місяців — ЛИПНЯ-СЕРПНЯ в неділю закрито!

Різне

Українське Висилкове Бюро
Roman Parcel Service
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430
— висилає —
НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І НОВІ ХАРЧЕВІ.
Урядові години: від 8:30-7 веч.
Субота до 6-ої веч.
В неділю через липень і серпень БЮРО БУДЕ ЗАКРИТЕ.

Українське Висилкове Бюро
GLOBE PARCEL SERVICE
48½ East 7th Street
NEW YORK 3, N. Y.
Tel.: GR 3-1785
Висилає пачки з ЗДА та стандартові і комбіновані пачки з СССР.

УЖИВАЙТЕ В ЛІТНІЙ ПОРІ ОХОРОННІ КРЕМИ
„МІРА"
— знані з доброї якости і красного успіху. КРЕМИ „МІРА" — усувають затовщення - вугри, веснянки — жовті плями та зморщки.
Набувати можна:
в АРКА Co.
48 E. 7th St., New York 3, N. Y.
або поштою
"MIRA" BEAUTY CREAM
3510 W. Evergreen Avenue
Chicago 51, Illinois

ЧУДО УСУНЕННЯ СИВОГО ВОЛОССЯ
(для МУЖЧИН і ЖІНОК)
В теперішні часи багато сиговолосих фарбують собі сиве волосся, але це звичайно кожний пізнає, тому що це виглядає на неприродне. Як отже усунути сиве волосся без фарбування? Ось чудодійний розчин, що діє по кількох ужиттях. Не треба вибирати кольору, жадних комплікацій, не брудить. Вистачить посмарувати волосся кілька разів ранком і сивина зникає на очах. Не пропустіть цієї одинокої дороги усунення сивини безклопотів. Шліть цей вирізок на адресу внизу і просіть вислати Вам (2) пляшки NUVIDA. Платите $6.50 поштареві при доставі. Тоді за спеціяльним зарядженням Ви можете уживати цілу пляшку на пробу. Якщо будете невдоволені способом діяння — можете повернути незужиту пляшку і одержите повний зворот. Шліть ім'я й адресу до:
TEYSAN CO. — Dept. 801
Peekskill, N. Y.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

● FUNERAL DIRECTORS ●

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1487
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

Засновано 1920 р. Tel.: AL 4-8779; AL 4-8717
„КОВБАСНЮК АҐЕНЦІЯ"
НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York 9, N. Y.
- ВІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ;
- ВСЯКІ ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ;
- ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ;
- ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ;
- ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАЇН ЕВРОПИ І АЗІЇ.

Міжнародні поштові перекази.
Віра КОВБАСНЮК-ШУМЕНКО Антін ШУМЕНКО
ВІДКРИТО: в кожний день: 9:30 — 6:30 веч.
в понеділок — 7:30 веч.
Через місяці:
ЛИПЕНЬ і СЕРПЕНЬ в СУБОТИ ЗАКРИТО

● SUSINESS OPPORTUNITY ●

ПРОДАЖ З ВТРАТОЮ
FINE RESORT HOTEL
Повне влаштування, в досконалому стані, на 90 осіб. 5 будинків. "Air conditioned" їдальня, вел. фільтрований басейн, мале озеро, приблизно 50 акрів. Досконалі умовини. Ціна за всьо $27,500.
CHARLES FREEDMAN
Accord, N. Y.
Tel.: Kerhonkson 4731

ВЖЕ МАЄМО НА СКЛАДІ:
Д-Р МАТВІЙ СТАХІВ:
УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР
Том 1. ВЛАСНИМИ СИЛАМИ.
Стор. 272. Брошурована $3.60. Твер. оправа $4.80
Том 2. УКРАЇНА МІЖ ДВОМА СИЛАМИ.
Стор. 248. Брошурована $3.50. Твер. оправа $4.80
Замовлення слати:
SVOBODA — P. O. Box 346 — Jersey City, N. J. 07303

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 інч через одну шпальту за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. п.)	$3.00
1 інч через одну шпальту за політичні оголошення (виборчі кампанії)	$4.00
Оголошення через 8 шпальт (ціла сторінка) по за інч за кожного рода оголошення	$3.00
Виготовлення кліше на одну шпальту	$4.75
Виготовлення кліше на дві шпальти	$6.50

Повідомляється всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ТАРЗАН, ч. 5272. Злодії хочуть кінчати...

— Ну, я йду, — глузував Циклоп. — І після моєї перемоги завтра ми зможемо дістати більше слонової кости... правда?

— Ця огидна мавпа вкінці зникне — проклинав Робертс. — Але чe не будемо її потребувати!

— Можливо, що вже ні! — міркував Вейд. — Можливо, що це вже час нам скінчити з ним!